

Euroopa Liidu Teataja

L 372

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

49. aastakäik
27. detsember 2006

Sisukord

I Aktid, mille avaldamine on kohustuslik

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1855/2006/EÜ, 12. detsember 2006, millega luuakse programm “Kultuur” (2007-2013)	1
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/116/EÜ, 12. detsember 2006, autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaja kohta (kodifitseeritud versioon)	12
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/118/EÜ, 12. detsember 2006, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest	19
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/122/EÜ, 12. detsember 2006, millega muudetakse 30. korda nõukogu direktiivi 76/769/EMÜ liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta seoses teatavate ohtlike ainete ja valmististe turustamise ja kasutamise piirangutega (perfluorooktaansulfonaadid) ⁽¹⁾	32

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 1855/2006/EÜ,

12. detsember 2006,

millega luuakse programm "Kultuur" (2007-2013)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 151 lõike 5 esimest taanet,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾,

ning arvestades järgmist:

(1) Oluline on soodustada koostööd ja kultuurivahetust, et austada ja edendada kultuuride ja keelte mitmekesisust Euroopas ning parandada Euroopa kodanike teadmisi teistest Euroopa kultuuridest, samas tõstes inimeste teadlikkust Euroopa ühisest kultuuripärandist. Kultuuri- ja keelealase koostöö ning kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse edendamine aitab muuta Euroopa kodakondsuse tajutavaks reaalsuseks, soodustades Euroopa kodanike vahetut osalemist integratsiooniotsustades.

(2) Euroopa Liidu välise nähtavuse parandamisele saab kaasa aidata aktiivse kultuuripoliitikaga, mille eesmärgiks on säilitada Euroopa kultuuriline mitmekesisus ja edendada kultuuriühisosa ja ühist kultuuripärandit.

(3) Selleks, et kodanikud toetaksid täielikult Euroopa integratsiooni ning osaleksid selles täiel määral, tuleks rohkem rõhutada nende ühiseid kultuurilisi väärtusi ja juuri kui nende identiteedi ning vabadusel, võrdsusel, demokraatial, inimväärikuse ja aususe austamisel, sallivusel ja

solidaarsusel põhinevasse ühiskonda kuulumise põhielemente, järgides seejuures täielikult Euroopa Liidu põhiõiguste hartat.

(4) On oluline, et kultuurisektor aitab kaasa Euroopa laiemale poliitilisele arengule ning mängib selles oma rolli. Kultuurisektor on oluline tööandja ja lisaks sellele eksisteerib selge seos kultuuri tehtud investeeringute ja majandusarengu vahel; sellest tulenebki kultuuripoliitika tugevdamise tähtsus piirkondlikul, riiklikul ja Euroopa tasandil. Vastavalt tuleks suurendada kultuuritööstuse tähtsust Lissaboni strateegia kohaselt toimuva arengu raames, kuna eelnimetatud tööstuse panus Euroopa majandusse aina kasvab.

(5) Samuti on vaja edendada kodanikuaktiivsust ja tugevdada võitlust tõrjutuse kõigi vormide, sealhulgas rassismi ja ksenofoobia vastu. Kultuurile juurdepääsu parandamine võimalikult paljude inimeste jaoks võib olla vahendiks sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemisel.

(6) Asutamislepingu artiklis 3 sätestatakse, et kõigi selles artiklis osutatud meetmete puhul on ühenduse eesmärk meeste ja naiste ebavõrdsuse kaotamine ja võrdõiguslikkuse edendamine.

(7) Kultuuriprogrammide "Kaleidoskoop", "Ariane", "Raphael" ja "Kultuur 2000" loomine otsustega nr 719/96/EÜ ⁽³⁾, 2085/97/EÜ ⁽⁴⁾, 2228/97/EÜ ⁽⁵⁾ ja 508/2000/EÜ ⁽⁶⁾ on olnud positiivsed vaheetapid ühenduse kultuurimeetmete rakendamisel. Nii on omandatud märkimisväärsed kogemusi, eeskätt kõnealuste kultuuriprogrammide hindamise kaudu. Praegu on oluline ratsionaliseerida ja tugevdada

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 29. märtsi 1996. aasta otsus nr 719/96/EÜ, millega luuakse üle-Euroopalise tähtsusega kunstiliste ja kultuuriliste ürituste toetusprogramm (Kaleidoskoop) (EÜT L 99, 20.4.1996, lk 20). Otsust on muudetud otsusega nr 477/1999/EÜ (EÜT L 57, 5.3.1999, lk 2).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 1997. aasta otsus nr 2085/97/EÜ, millega luuakse raamatuid ja lugemist käsitlev tõlkimist hõlmav toetusprogramm (Ariane) (EÜT L 291, 24.10.1997, lk 26). Otsust on muudetud otsusega nr 476/1999/EÜ (EÜT L 57, 5.3.1999, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1997. aasta otsus nr 2228/97/EÜ, millega luuakse ühenduse tegevusprogramm kultuuripärandi valdkonnas (Raphaeli programm) (EÜT L 305, 8.11.1997, lk 31). Otsus on tunnistanud kehtetuks otsusega nr 508/2000/EÜ (EÜT L 63, 10.3.2000, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. veebruari 2000. aasta otsus nr 508/2000/EÜ, millega kehtestatakse programm "Kultuur 2000" (EÜT L 63, 10.3.2000, lk 1). Otsust on viimati muudetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 885/2004 (ELT L 168, 1.5.2004, lk 1).

⁽¹⁾ ELT C 164, 5.7.2005, lk 65.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2005. aasta seisukoht (ELT C 272 E, 9.11.2006, lk 233), nõukogu 18. juuli 2006. aasta ühine seisukoht (ELT C 238 E, 3.10.2006, lk 18) ja Euroopa Parlamendi 24. oktoobri 2006. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Nõukogu 11. detsembri 2006. aasta otsus.

ühenduse kultuurimeetmeid, toetudes nende hinnangute tulemustele, kõigi huvitatud isikutega peetud konsultatsioonide tulemustele ja Euroopa institutsioonide viimase aja tööle. Seega on asjakohane kehtestada vastav programm.

- (8) Euroopa institutsioonid on mitu korda avaldanud arvamust küsimustes, mis puudutavad ühenduse kultuurimeetmeid ja kultuurikoostööga seonduvaid väljakutseid; eelkõige nõukogu 25. juuni 2002. aasta resolutsioonis uue tööplaani kohta Euroopa kultuurikoostöö valdkonnas ⁽¹⁾ ja 19. detsembri 2002. aasta resolutsioonis, millega rakendatakse Euroopa kultuurikoostöö valdkonna tööplaani ⁽²⁾, Euroopa Parlamendi 5. septembri 2001. aasta resolutsioonis kultuurikoostöö kohta Euroopa Liidus ⁽³⁾, 28. veebruari 2002. aasta resolutsioonis programmi "Kultuur 2000" rakendamise kohta, ⁽⁴⁾ 22. oktoobri 2002. aasta resolutsioonis teatri- ja näitekunsti olulisuse ja kasvu kohta laienenud Euroopa Liidus ⁽⁵⁾ ja 4. septembri 2003. aasta resolutsioonis kultuuritööstuse kohta ⁽⁶⁾ ning Regionide Komitee 9. oktoobri 2003. aasta arvamuses programmi "Kultuur 2000" pikendamise kohta.
- (9) Nõukogu rõhutas ülalnimetatud resolutsioonides vajadust võtta ühenduse tasandil vastu ühtsem lähenemisviis kultuurivaldkonnale ning seda, et Euroopa lisandväärtus on oluline ja määrav mõiste Euroopa kultuurikoostöö raames ning samuti ühenduse kultuurivaldkonna meetmete üldtingimus.
- (10) Et muuta reaalsuseks Euroopa rahvaste ühine kultuuriruum, on oluline edendada kultuurivallas tegutsevate riikidevahelist liikumist, kunstiteoste ning kultuuri- ja kunstitoodete riikidevahelist ringlust, samuti on oluline soodustada dialoogi ja kultuurivahetust.
- (11) Nõukogu 16. novembri 2004. aasta järeldustes kultuuri-alase tööplaani kohta (2005-2006), Euroopa Parlamendi 4. septembri 2003. aasta otsuses kultuuritööstuse kohta ning Majandus- ja Sotsiaalkomitee 2004. aasta 28. jaanuari arvamuses kultuuritööstuse kohta Euroopas väljendati vajadust võtta suuremal määral arvesse mitteaudiovisuaalse kultuuritööstuse majanduslikku ja sotsiaalset eripära. Lisaks sellele tuleks uues programmis arvestada ettevalmistusmeetmetega kultuurialaseks koostööks 2002.-2004. aastal edendatud küsimustes.
- (12) Sellega seoses on vaja edendada tihedamat koostööd kultuurivallas tegutsevate vahel, julgustades neid looma mitmeaastaseid koostööprojekte, et arendada ühist tegevust ja toetada eesmärgikohasemaid meetmeid, millel on tegelik Euroopa lisandväärtus, toetada sümboolse tähendusega kultuuriüritusi, toetada Euroopa kultuurikoostöö

organisatsioone ja soodustada analüüsides tegmist Euroopas huvi pakkuvatel teemadel, samuti toetada Euroopa kultuurikoostöölase teabe kogumist, levitamist ja projektide mõju suurendavaid tegevusi ning Euroopa kultuuripoliitika arendamist.

- (13) Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta otsusele nr 1622/2006/EÜ (millega kehtestatakse kultuurisündmusega "Euroopa kultuuripealinn" seotud ühenduse meede aastateks 2007 kuni 2019) ⁽⁷⁾ on vaja oluliselt rahastada nimetatud üritust, mis on eurooplaste seas kõrgelt hinnatud ja mis aitab tugevdada ühisesse kultuuriruumi kuulumise tunnet. Selle ürituse raames tuleb rõhutada üleeuroopalist kultuurikoostööd.
- (14) Toetudes Euroopa Liidu kogemustele, mis on omandatud seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta otsusega nr 792/2004/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse tegevusprogramm Euroopa tasandil kultuurivaldkonnas tegutsevate asutuste edendamiseks) ⁽⁸⁾, tuleks anda tegevustoetust organisatsioonidele, kes töötavad Euroopa kultuurikoostöö nimel ja täidavad seega Euroopa kultuurisaadikute rolli.
- (15) Programmiga tuleb aidata kaasa Euroopa Liidu jõupingutustele edendada säästvat arengut ja võidelda igasuguse diskrimineerimise vastu, järgides sõnavabaduse põhimõtet.
- (16) Euroopa Liidu kandidaatriike ja EMP lepingu osalisi EFTA riike tuleks käsitleda ühenduse programmide võimalike osalistena nende riikidega sõlmitud lepingute kohaselt.
- (17) Thessalonikis 19.-20. juunil 2003. aastal kokku tulnud Euroopa Ülemkogu võttis vastu "Lääne-Balkani riikide arengukava: Euroopa integratsiooni poole liikudes," milles nähakse ette, et ühenduse programmid peaksid olema avatud stabiliseerimis- ja assotsiatsiooniprotsessis osalevatele riikidele ühenduse ja nende riikide vahel sõlmitavate raamlepingute alusel. Soovi korral peaks kõnealustel riikidel sõltuvalt eelarvelistest kaalutlustest või poliitilistest prioriteetidest olema võimalik osaleda programmis või kasutada kitsamalt määratletud koostöövormi lähtuvalt lisaeraldistest ja järgides asjaomaste poolte vahel kokkulepitavat erikorda.
- (18) Programm peaks olema avatud koostööks ka teiste kolmandate riikidega, kes on sõlminud ühendusega kultuuriosa sisaldava lepingu vastavalt korrale, mis tuleb veel kehtestada.
- (19) Ühenduse meetme lisandväärtuse suurendamiseks on vaja kindlustada nimetatud otsuse raames võetavate meetmete

⁽¹⁾ EÜT C 162, 6.7.2002, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 13, 18.1.2003, lk 5.

⁽³⁾ EÜT C 72 E, 21.3.2002, lk 142.

⁽⁴⁾ EÜT C 293 E, 28.11.2002, lk 105.

⁽⁵⁾ ELT C 300 E, 11.12.2003, lk 156.

⁽⁶⁾ ELT C 76 E, 25.3.2004, lk 459.

⁽⁷⁾ EÜT L 304, 3.11.2006, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 138, 30.4.2004, lk 40.

ning teiste asjakohaste ühenduse strateegiate, meetmete ja vahendite ühtsus ja vastastikune täiendavus, järgides asutamislepingu artikli 151 lõiget 4. Erilist tähelepanu tuleks pöörata ühenduse meetmete vastastikusele mõjule kultuuri ja hariduse vallas ning meetmetele, mis edendavad heade praktiliste lahendustega tutvumist ja tihedamat koostööd Euroopa tasandil.

(20) Ühenduse toetuse rakendamisel tuleks arvesse võtta Euroopa kultuurisektori eripära ning hoolitseda eelkõige selle eest, et haldus- ja finantskorda lihtsustataks niipalju kui võimalik ning kohandataks vastavalt seatud eesmärkidele, samuti kultuurisektoris käibivatele tavadele ja selle arengutele.

(21) Komisjon, liikmesriigid ning kultuuri kontaktpunktid peaksid tegutsema selle nimel, et edendada väiksemate kultuurivallas tegutsejate osalemist mitmeaastastes koostööprojektides ning korraldada tegevusi potentsiaalsete projektipartnerite kokkuviiamiseks.

(22) Programm peaks koondama kogu Euroopa kultuuriettevõtjate eriomadusi ja -teadmisi. Vajaduse korral peaksid komisjon ja liikmesriigid võtma meetmeid mis tahes liikmesriigi või osaleva riigi kultuurivallas tegutsejate osaluse suurendamiseks.

(23) Komisjoni ja liikmesriikide koostöö raames tuleb tagada kõnealuse programmi pidev järelevalve ja hindamine, et seda saaks kohandada, eelkõige meetmete rakendamise tähtsujärjekorda muutes. Hinnang peaks sisaldama iseseisvate ja erapooletute asutuste antud välis hinnangut.

(24) Programmi järelevalve ja hindamise menetlustes tuleks kasutada konkreetseid, mõõdetavaid, saavutatavaid, asjakohaseid ja tähtajalisi eesmärke ja näitajaid.

(25) Tuleks rakendada asjakohaseid meetmeid, et vältida rikkmisi ja pettusi ning nõuda tagasi kadumaläinud, valesti ülekantud või kasutatud vahendid.

(26) Kultuurikoostöoks on vaja kehtestada ajavahemikuks 1. jaanuar 2007 kuni 31. detsember 2013 ühtne rahastamis- ja planeerimisvahend, mis nimetatakse programmi "Kultuur".

(27) Käesolevas otsuses sätestatakse kogu programmi kehtivuse ajaks rahastamispakett, mis on peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta⁽¹⁾ punkti 37 tähenduses.

(28) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused⁽²⁾.

(29) Käesoleva otsuse finantsalaseks rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust⁽³⁾ (edaspidi "finantsmäärus"), ning komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad⁽⁴⁾.

(30) Ühenduse meede täiendab riigi või piirkonna meedet kultuurikoostöö alal. Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt ühisel kultuuripärandil põhineva Euroopa kultuuriala edendamist (kultuurivallas tegutsejate riikidevaheline liikumine Euroopas, kunstiteoste ning kultuuri- ja kunstiteodete riikidevaheline ringlus, kultuuridevaheline dialoog), ei suuda liikmesriigid selle riikidevahelise ulatuse tõttu piisavalt saavutada ning seega on meetme ulatuse või toime tõttu seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(31) Tuleks ette näha üleminekusätted, et tagada sujuv üleminek otsustega nr 508/2000/EÜ ja nr 792/2004/EÜ kehtestatud programmidele käesoleva otsusega kehtestatavale programmile,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Loomine ja kestus

1. Käesoleva otsusega luuakse programm "Kultuur", ühtne mitmeaastane kõigile kultuurisektoritele ja igat liiki kultuurivallas tegutsejatele avatud ühenduse kultuurimeetmete programm (edaspidi "programm").

2. Programmi rakendatakse ajavahemikus 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽³⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 1248/2006 (ELT L 227, 19.8.2006, lk 3).

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

*Artikkel 2***Eelarve**

1. Programmi rakendamiseks artiklis 1 osutatud ajavahemikul nähakse ette rahastamispakett 400 miljonit eurot.
2. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased eraldised finantsraamistiku piires.

*Artikkel 3***Eesmärgid**

1. Programmi üldeesmärk on edendada eurooplaste ühist ja ühisel kultuuripärandil põhinevat kultuuriruumi kultuurikoostöö arendamise kaudu programmis osalevate riikide loomeinimeste, kultuurivallas tegutsejate ja kultuuriasutuste vahel eesmärgiga soodustada Euroopa kodakondsuse väljakujunemist. Programmis võivad osaleda ka kultuuritööstuses, kuid mitte audiovisuaalsektoris tegutsevad ettevõtted, eelkõige väiksed kultuuriettevõtted, kui nad toimivad kasumit mitte taotlevate kultuurivallas tegutsejatena.
2. Programmi erieesmärgid on:
 - a) edendada kultuurivallas tegutsejate riikidevahelist liikumist;
 - b) soodustada kunstiteoste ning kultuuri- ja kunstitoodete riikidevahelist ringlust;
 - c) soodustada kultuuridevahelist dialoogi.

*Artikkel 4***Tegevusvaldkonnad**

1. Programmi eesmärgi täidetakse lisas kirjeldatud järgmiste meetmete rakendamise kaudu:
 - a) järgmiste kultuurimeetmete toetamine:
 - mitmeaastased koostööprojektid,
 - koostöömeetmed,
 - erimeetmed;
 - b) Euroopa tasandil kultuurivaldkonnas tegutsevate organisatsioonide toetamine;
 - c) Euroopa kultuurikoostöö valdkonda kuuluva teabe kogumise ja levitamise ja projektide mõju suurendamisele suunatud tegevuste ning Euroopa kultuuripoliitika arendamise toetamine.

2. Need meetmed viiakse ellu lisa sätete kohaselt.

*Artikkel 5***Kolmandaid riike käsitlevad sätted**

1. Programm on avatud osalemiseks järgmistele riikidele:
 - a) EFTA riigid, mis on EMP liikmed, EMP lepingu sätete kohaselt;
 - b) kandidaatriigid, kes saavad abi liidu ühinemiseelsest strateegiast üldpõhimõtete ning üldtingimuste ja korra kohaselt, mis on nende riikide osalemiseks ühenduse programmides sätestatud raamlepingutes;
 - c) Lääne-Balkani riigid nende riikidega sõlmivates raamlepingutes, mis sätestavad nende osalemise ühenduse programmides, määratletud korra kohaselt.

Kui nõutavad tingimused on täidetud ja lisaeraldised makstud, osalevad käesolevas lõikes nimetatud riigid programmis täiel määral.

2. Programm on avatud koostööks ka teiste kolmandate riikidega, kes on sõlminud ühendusega kultuuriklausleid sisaldava assotsiatsiooni- või koostöölepingu, lähtuvalt lisaeraldistest ja sätestatavast erikorrast.

Lõike 1 punktis c nimetatud Lääne-Balkani riigid, kes ei soovi täiel määral programmis osaleda, võivad teha programmiga koostööd käesolevas lõikes ettenähtud tingimuste kohaselt.

*Artikkel 6***Koostöö rahvusvaheliste organisatsioonidega**

Programm võimaldab teha koostööd kultuurivaldkonnas pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega, näiteks UNESCO või Euroopa Nõukoguga, ühiste osamaksude alusel ja järgides iga institutsiooni või organisatsiooni eeskirju artiklis 4 loetletud kultuurimeetmete elluviimise kohta.

*Artikkel 7***Vastastikune täiendavus muude ühenduse vahenditega**

Komisjon tagab ühilduvuse programmi ja muude ühenduse vahendite vahel, eelkõige seoses struktuurifondide kaudu rakendatud vahenditega ja vahenditega, mida rakendatakse sellistes valdkondades nagu haridus, kutseõpe, teadusuuringud, infoühiskond, kodanikuaktiivsus, noored, sport, keeled, sotsiaalne kaasamine, ELi välissuhted ja võitlus diskrimineerimise vastu.

*Artikkel 8***Rakendamine**

1. Komisjon tagab programmis sisalduvate ühenduse meetmete rakendamise kooskõlas lisaga.
2. Artikli 9 lõikes 2 nimetatud menetluse kohaselt võetakse vastu järgmised meetmed:
 - a) aasta tööplaan, sealhulgas prioriteedid, valikukriteeriumid ja -kord;
 - b) aastaelarve ja rahaliste vahendite jaotus programmi eri meetmete lõikes;
 - c) programmi järelevalve ja hindamise kord;
 - d) ühenduse poolt artikli 4 lõike 1 punkti a esimese taande alusel antav rahaline toetus: summad, kestus, jagunemine ja toetusesaajad.
3. Kõik muud käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed võetakse vastu artikli 9 lõikes 3 nimetatud menetluse kohaselt.

*Artikkel 9***Komitee**

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kaks kuud.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle artikli 8 sätteid.
4. Komitee võtab vastu oma töökorra.

*Artikkel 10***Kultuuri kontaktpunktid**

1. Kultuuri kontaktpunktid lisa I osa punktis 3.1 määratletud tähenduses tegutsevad rakendusastutustena, et levitada programmi kohta riigi tasandil teavet, võttes arvesse finantsmääruse artikli 54 lõike 2 punkti c ja lõiget 3.
2. Kultuuri kontaktpunktid vastavad järgmistele kriteeriumidele:
 - a) neil peab olema piisavalt töötajaid, kellel on ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon ja rahvusvahelise koostöö keskkonnas vajalik keelteoskus;

- b) neil peab olema asjakohane infrastruktuur, eelkõige info- ja sidetehnoloogia;
- c) nad peavad tegutsema sellises halduskeskkonnas, mis võimaldab neil korralikult täita oma ülesandeid ja vältida huvide konflikte.

*Artikkel 11***Finantssätted**

1. Finantsabi antakse toetusena juriidilistele isikutele. Finantsmääruse artikli 114 lõike 1 tingimustel võib teatud juhtudel anda toetusi füüsilistele isikutele. Samuti võib komisjon anda auhindu füüsilistele või juriidilistele isikutele kõnealuse programmi alusel rakendatud meetmete või projektide eest. Sõltuvalt meetme laadist võib lubada ühtse määraga rahastamist ja/või ühikukulu määrade kohaldamist.
2. Komisjon võib vastavalt toetusesaaja ja meetme omadustele otsustada, kas toetusesaaja võib vabastada kavandatud meetme või tööprogrammi täitmiseks nõutava kutsealase pädevuse ja kvalifikatsiooni tõendamisest.
3. Toetuse või auhinna võivad saada Euroopa kultuuripealinade teatavad tegevused, mis on määratud vastavalt otsusele nr 1419/1999/EÜ.

*Artikkel 12***Panus seoses ühenduse muude eesmärkidega**

Programm aitab tugevdada ühenduse läbivaid eesmärke, eelkõige:

- a) edendades väljendusvabaduse põhimõtet;
- b) soodustades suuremat teadlikkust säästva arengu toetamise olulisusest;
- c) edendades vastastikust mõistmist ja sallivust Euroopa Liidus;
- d) aidates kõrvaldada igasuguse diskrimineerimise soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puuete, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel.

Kultuurikoostöös kolmandate riikidega pööratakse erilist tähelepanu programmi ja ühenduse poliitika järjepidevusele ja vastastikusele täiendavusele.

*Artikkel 13***Järelevalve ja hindamine**

1. Komisjon tagab programmi eesmärkide täitmise korrapärase järelevalve. Järelevalve- ja hindamistulemusi võetakse arvesse programmi rakendamisel.

Järelevalve hõlmab eelkõige lõike 3 punktides a ja c nimetatud aruannete koostamist.

Programmi erieesmärgi võib järelevalvearuannete tulemuste alusel kooskõlas asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusega üle vaadata.

2. Komisjon tagab programmi korrapärase ja sõltumatu välishindamise.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele:

- a) hiljemalt 31. detsembriks 2010 hindamise vahearuande kõnealuse programmi rakendamisel saavutatud tulemuste ning rakendamise kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete aspektide kohta;
- b) hiljemalt 31. detsembriks 2011 teatise kõnealuse programmi jätkamise kohta;
- c) hiljemalt 31. detsembriks 2015 järeelhindamise aruande.

Artikkel 14

Üleminekusätted

Enne 2006. aasta 31. detsembrit otsuste nr 508/2000/EÜ ja nr 792/2004/EÜ kohaselt algatatud meetmete kohaldamist jätkatakse kuni nende lõpetamiseni nimetatud otsuste kohaselt.

Otsuse nr 508/2000/EÜ artikli 5 tingimuste kohaselt ettenähtud komitee asendatakse käesoleva otsuse artiklis 9 ettenähtud komiteega.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Strasbourg, 12. detsember 2006.

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

M. PEKKARINEN

LISA

I. TEGEVUSTE JA ÜRITUSTE KIRJELDUS

1. Esimene tegevussuund: kultuurimeetmete toetamine

1.1. Mitmeaastased koostööprojektid

Programm toetab jätkusuutlikke ja struktureeritud kultuurilise koostöö projekte, et koondada kogu Euroopa kultuurivallas tegutsejate eriomadusi ja -teadmisi. Toetuse eesmärk on abistada koostööprojekte nende algus- ja ülesehitusjärgus või nende geograafilise laienemise järgus. Projekte kannustatakse rajama oma tegevuse püsivale alusele ning saavutama majanduslikku iseseisvust.

Iga koostööprojekt hõlmab vähemalt kuut kultuurivallas tegutsejat kuuest erinevast programmis osalevast riigist. Selle eesmärk on koondada ühes või mitmes kultuurisektoris tegutsejaid erinevatesse mitmeaastastes tegevustesse või projektidesse, mis võivad hõlmata kas üht või mitut sektorit, kuid mis peavad olema suunatud ühele eesmärgile.

Iga koostööprojekti eesmärk on läbi viia mitmeid struktureeritud ja mitmeaastaseid kultuuritegevusi. Neid tuleb teostada ühenduse rahalise toetuse kestuse jooksul. Neil peab olema vähemalt kaks kolmest artikli 3 lõikes 2 nimetatud erieesmärgist. Eelistatakse neid koostööprojekte, mille eesmärgiks on arendada kolmele kõnealuses artiklis nimetatud erieesmärgile vastavaid tegevusi.

Koostööprojektid valitakse välja taotlusvooru alusel finantsmääruse kohaselt. Sellega seoses võetakse valiku tegemisel muu hulgas arvesse koostööpartnerite tunnustatud asjatundlikkust nende tegevusvaldkonnas, nende finantssuutlikkust ja võimekust kavandatud tegevuste läbiviimiseks, samuti nende tegevuste kvaliteeti ja vastavust artiklis 3 sätestatud programmi üld- ja erieesmärkidele.

Koostööprojektide aluseks peab olema koostööleping, s.t ühine dokument, mis on ühe osaleva riigi juriidilises vormis ja millele on alla kirjutanud kõik koostööpartnerid.

Ühenduse toetus ei või ületada 50 % projekti eelarvest ja see kahaneb järk-järgult. Toetus koostööprojektide kõikidele tegevustele ei või olla suurem kui 500 000 EUR aastas. Toetust antakse kolme- kuni viieaastaseks perioodiks.

Näiteks eraldatakse seda liiki toetusele programmi kogueelarvest ligikaudu 32 %.

1.2. Koostöömeetmed

Programm toetab valdkonnasiseseid või valdkondadevahelisi kultuurikoostöö alaseid meetmeid Euroopa kultuurivallas tegutsejate vahel. Esmajärjekorras peetakse silmas loovust ja uuenduslikkust. Eelkõige soodustatakse meetmeid, mille eesmärgiks on otsida koostöövõimalusi, et arendada neid pikema aja jooksul.

Iga meede kavandatakse ja viiakse läbi partnerluse raames, milles osalevad vähemalt kolm kultuurivallas tegutsejat kolmest erinevast osalevast riigist; need võivad olla ühest või mitmest sektorist.

Meetmed valitakse välja taotlusvooru alusel finantsmääruse kohaselt. Sellega seoses võetakse valiku tegemisel muu hulgas arvesse koostööpartnerite tunnustatud asjatundlikkust nende tegevusvaldkonnas, nende finantssuutlikkust ja võimekust kavandatud tegevuse läbiviimiseks, samuti nende tegevuste kvaliteeti ja vastavust artiklis 3 sätestatud programmi üld- ja erieesmärkidele.

Ühenduse toetus ei või ületada 50 % projekti eelarvest. Toetus ei või olla väiksem kui 50 000 EUR ega suurem kui 200 000 EUR. Toetust antakse maksimaalselt 24 kuuks.

Selle meetme jaoks sätestatud tingimusi, mis käsitlevad projektide esitamiseks vajalike kultuurettevõtjate miinimumarvu, ning ühenduse toetuse miinimum- ja maksimumsummasid, võib muuta, arvestades kirjanduse tõlkimise erivajadusi.

Näiteks eraldatakse seda liiki toetuse jaoks programmi kogueelarvest ligikaudu 29 %.

1.3. Erimeetmed

Programmiga toetatakse samuti erimeetmeid. Kõnealused meetmed on erilised, sest sisult ja haardelt ulatuslikena peaksid need leidma Euroopa rahvastes sügavat vastukaja ning aitama süvendada ühesse ja samasse ühendusse kuulumise tunnet, teadvustama neile liikmesriikide kultuuri mitmekesisust, samuti toetama kultuuride- ja rahvastevahelist dialoogi. Need peavad täitma vähemalt kahte kolmest artiklis 3 nimetatud erieesmärgist.

Kõnealused erimeetmed aitavad samuti suurendada ühenduse kultuurimeetmete nähtavust nii Euroopa Liidus kui ka sellest väljaspool. Need aitavad suurendada Euroopa rikka ja mitmekesise kultuuri tuntust kogu maailmas.

Märkimisväärne toetus eraldatakse "Euroopa kultuuripealinnadele", et aidata läbi viia tegevusi, mis rõhutavad Euroopa nähtavamaks muutmist ja üleeuroopalist kultuurikoostööd.

Erimeetmete hulka võib arvata ka auhindade jagamise, sest see väärtustab kunstnikke, kunstiteoseid ning kultuuri- ja kunstisaavutusi, tutvustab neid väljaspool riigipiire ning soodustab seega liikuvust ja vahetusi.

Samuti võidakse sellega seoses eraldada toetusi koostööks kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, nii nagu näevad ette artikli 5 lõige 2 ja artikkel 6.

Eespool toodud näited ei kujuta endast ammendavat nimekirja nendest meetmetest, mida võidakse programmi selles osas toetada.

Erimeetmete valikutingimused sõltuvad konkreetsest meetmest. Rahalist toetust antakse taotlusvoorude ja pakkimis-menetluse alusel, välja arvatud finantsmääruse artiklites 54 ja 168 nimetatud juhtudel. Samuti võetakse arvesse iga meetme vastavust käesoleva otsuse artiklis 3 sätestatud programmi üldeesmärkidele ja erieesmärkidele.

Ühenduse toetus ei või ületada 60 % projekti eelarvest.

Näiteks eraldatakse seda liiki toetuse jaoks programmi kogueelarvest ligikaudu 16 %.

2. Teine tegevussuund: Kultuuri valdkonnas Euroopa tasandil tegutsevate organite toetamine

Toetust antakse kas tegevustoetusena, millega kaasrahastatakse kulusid, mis on seotud sellise organisatsiooni alalise tööprogrammiga, kes tegutseb kultuuri valdkonnas Euroopa üldistes huvides või kes järgib kõnealuses valdkonnas Euroopa Liidu poliitikaga ühtivaid eesmärke.

Selliseid toetusi antakse iga-aastaste taotlusvoorude alusel.

Näiteks eraldatakse sellele tegevussuunale programmi kogueelarvest ligikaudu 10 %.

Toetust võib anda organisatsioonidele, mis töötavad kultuurikoostöö nimel ühel või mitmel järgmisel viisil:

- teostades esindustegevust ühenduse tasandil;
- kogudes ja levitades teavet, mis hõlbustab ühenduse kultuurikoostööd kogu Euroopas;
- luues Euroopa tasandil kultuurivallas tegutsevate organisatsioonide võrgustikke;
- osaledes kultuurikoostöö projektides või täites Euroopa kultuurisaadiku rolli.

Nendel organisatsioonidel peab olema tõeline Euroopa mõõde. Sellest lähtuvalt peavad nad tegutsema Euroopa tasandil kas üksi või koostöös mitmesuguste ühendustega ning nende struktuur (registreeritud liikmed) ja tegevus peab saavutama mõju terves Euroopa Liidus või hõlmama vähemalt seitset Euroopa riiki.

See osa avatakse nii asutustele, mida toetatakse otsuse nr 792/2004/EÜ I lisa teises osas, kui ka kõikidele muudele Euroopa tasandil kultuurivaldkonnas tegutsevatele asutustele tingimusel, et nad täidavad käesoleva otsuse artiklis 3 kehtestatud eesmärgid ning järgivad käesoleva otsuse tingimusi.

Kõnealuste tegevustoetuste saajad valitakse välja taotlusvooru alusel. Valiku tegemisel võrreldakse asutuse tööplaani vastavust artiklis 3 sätestatud eesmärkidega.

Selle tegevussuuna raames eraldatud tegevustoetus ei tohi ületada 80 % organisatsiooni abikõlblikest kulutustest sel aastal, milleks toetus on eraldatud.

3. Kolmas tegevussuund: kultuurikoostöö valdkonnas analüüside tegemise ning teabe kogumise ja levitamise ning projektide mõju suurendamise toetamine

Näiteks eraldatakse sellele tegevussuunale programmi kogueelarvest ligikaudu 5 %.

3.1. Kultuuri kontaktpunktide toetamine

Selleks, et kindlustada programmi käsitleva praktilise teabe sihipärane ja tõhus levik kohalikul tasandil, toetatakse "kultuuri kontaktpunkte". Need liikmesriigi tasandil tegutsevad asutused luuakse vabatahtlikkuse alusel kooskõlas määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 artikliga 39.

Kultuuri kontaktpunktide ülesanded on järgmised:

- edendada programmi;
- hõlbustada juurdepääsu programmile ja julgustada võimalikult paljusid loovisikuid ja kultuurivallas tegutsejaid osalema programmiga hõlmatud tegevustes, levitades tõhusalt teavet ning arendades omavahelisi asjakohaseid koostöövõrke;
- tagada tõhus kontakt mitmesuguste asutustega, mis annavad abi liikmesriikide kultuurisektorile, ja sel viisil tugevdada programmi raames võetud meetmete ja liikmesriikide toetusmeetmete vastastikust täiendavust;
- vajadusel tagada teavitamine ühenduse muude kultuuriprojektidele avatud programmide kohta.

3.2. Kultuurikoostööalaste analüüside tegemise toetamine

Programm toetab uuringute ja analüüside tegemist Euroopa kultuurikoostöö ja Euroopa kultuuripoliitika arendamise valdkonnas. Kõnealuse toetuse eesmärk on suurendada teabe ja arvandmete kogust ja kvaliteeti, et saada võrdlusandmeid kultuurikoostöö kohta Euroopa tasandil, eriti loomeinimeste ja kultuurivallas tegutsejate liikuvuse, kunstiteoste ning kultuuri- ja kunstitoodete ringluse ja kultuuridevahelise dialoogi kohta ja neid analüüsida.

Selle tegevussuuna raames võidakse toetada uuringuid ja analüüse, mis aitavad suurendada teadmisi üleeuroopalise kultuurikoostöö kohta ja luua soodsaid tingimusi selle arenemiseks. Eelkõige tuleb soodustada projekte, mille eesmärgiks on statistiliste andmete kogumine ja analüüsimine.

3.3. Kultuurikoostööalase teabe kogumise ja levitamise ning projektide mõju suurendamise toetamine

Programm toetab teabe kogumist ja levitamist ning tegevusi, mille sihtiks on suurendada projektide mõju, arendades välja Internetis toimiva töövahendi, mis on kohandatud arvestama kultuurivaldkonna professionaalide vajadusi üleeuroopalise kultuurikoostöö alal.

Kõnealune töövahend peab võimaldama vahetada kogemusi ja tutvuda heade praktiliste lahendustega, levitada teavet programmi ja üleeuroopalise kultuurikoostöö kohta laiemas tähenduses.

II. PROGRAMMI JUHTIMINE

Programmi rahalised vahendid võivad katta ka vahetult programmi juhtimiseks ja selle eesmärkide saavutamiseks vajalike ettevalmistustööde, järelevalve, kontrolli, auditi ja hindamisega seotud kulusid, eelkõige uuringute ja kohtumiste, teavitamis- ja avaldamismeetmetega seotud kulusid, samuti kulusid, mis on seotud infovahetuseks väljatöötatud arvutivõrkudega ning kogu muu tehnilise ja haldusabiga, mida komisjon võib kasutada programmi juhtimiseks.

III. KONTROLL JA AUDIT

Artikli 11 lõikes 2 kirjeldatud menetluse kohaselt väljavalitud projektide jaoks on kehtestatud juhuslikul valikul põhinev auditisüsteem.

Toetusesaaja teeb komisjonile kättesaadavaks kõik kulutusi tõendavad dokumendid viie aasta vältel alates viimase makse tegemisest. Toetusesaaja tagab, et vajadusel oleksid komisjonile kättesaadavad ka partnerite või tema liikmete valduses olevad tõendavad dokumendid.

Komisjon võib auditeerida toetusrahade kasutamist kas otse oma ametnike või mõne teise tema valitud kvalifitseeritud asutuse vahendusel. Auditeid võib läbi viia kogu lepingu kehtivusajal ja viie aasta jooksul alates lõppmakse tegemise kuupäevast. Vajaduse korral võib komisjon teha audititulemuste põhjal tagastamisotsuse.

Komisjoni personalil ja komisjoni volitatud kolmandatel isikutel peab olema asjakohane juurdepääsuõigus toetusesaaja ametiruumidele ja kogu auditi läbiviimiseks vajalikule teabele, sealhulgas elektroonilisele teabele.

Kontrollikojal ja Euroopa Pettustevastase Ametil (OLAF) on samad õigused nagu komisjonil, eelkõige juurdepääsuõigus.

Ühenduste finantshuvide kaitsmiseks pettuse ja muu eeskirjade eiramise eest võib komisjon kõnealuse programmi raames teha kohapeal kontrolli ja ülevaatusi nõukogu 11. novembri 1996. aasta määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽¹⁾ kohaselt. OLAF teostab vajaduse korral uurimisi vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 1073/1999 ⁽²⁾.

IV. PROJEKTIDE MÕJU SUURENDAMISEKS MÕELDUD TEAVE, TEAVITAMINE JA TEGEVUSED

1. Komisjon

Komisjon võib korraldada seminare, konverentse või kohtumisi selleks, et hõlbustada programmi rakendamist ja viia läbi projektide mõju suurendamiseks mõeldud teavitamise, teabe avaldamise ja, levitamise seotud ning muid asjakohaseid tegevusi, samuti programmi järelevalvet ja hindamist. Kõnealuseid tegevusi võib rahastada toetuste või riigihankemenetluse abil või korraldab ja rahastab neid komisjon ise.

2. Kontaktpunktid

Komisjon ja liikmesriigid korraldavad vabatahtlikkuse alusel programmi rakendamiseks vajaliku teabevahetuse ja tõhustavad seda; see teabevahetus toimub kultuuri kontaktpunktide vahendusel, mis tegutsevad liikmesriigi tasandil rakendusasutustena finantsmääruse artikli 54 lõike 2 punkti c ja lõike 3 kohaselt.

3. Liikmesriigid

Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 87 kohaldamist, võivad liikmesriigid vajaduse korral luua toetuskavu kultuurivallas tegutsejate individuaalse liikumise soodustamiseks, et suurendada nende osalust programmis. Seda toetust saab anda kultuuriettevõtjatele reisitoetuste kujul, et lihtsustada riikidevaheliste kultuuriprojektide ettevalmistusetappe.

⁽¹⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

⁽²⁾ EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.

V. EELARVE JAGUNEMINE

Programmi aastaeelarve jagunemine

	Protsenti eelarvest
Tegevussuund 1 (kultuurimeetmete toetamine)	Ligikaudu 77 %
— mitmeaastased koostööprojektid	Ligikaudu 32 %
— koostöömeetmed	Ligikaudu 29 %
— erimeetmed	Ligikaudu 16 %
Tegevussuund 2 (Kultuuri valdkonnas Euroopa tasandil tegutsevate organite toetamine)	Ligikaudu 10 %
Tegevussuund 3 (analüüside tegemise ning teabe kogumise ja levitamise toetamine)	Ligikaudu 5 %
Kõik tegevuskulutused	Ligikaudu 92 %
Programmi juhtimine	Ligikaudu 8 %

Nimetatud protsendid on näitlikud ning artiklis 9 sätestatud komitee võib neid muuta kooskõlas artikli 9 lõikes 2 osutatud menetlusega.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/116/EÜ,

12. detsember 2006,

autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaja kohta

(kodifitseeritud versioon)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 47 lõiget 2, artiklit 55 ja artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 29. oktoobri 1993. aasta direktiivi 93/98/EMÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaja ühtlustamine ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.

(2) Berni kirjandus- ja kunstiteoste kaitse konventsioonis ja teose esitaja, fonogrammitootja ja ringhäälinguorganisatsiooni kaitse rahvusvahelise konventsioonis (Rooma konventsioon) on sätestatud ainult osutatud õiguste kaitse miinimumtähtjad ning pikemate tähtaegade lubamise õigus on jäetud lepinguosalistele riikidele. Teatavad liikmesriigid on seda õigust kasutanud. Lisaks sellele ei ole teatavad liikmesriigid Rooma konventsiooni lepinguosalistesid.

(3) Sellest tulenevalt on autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaega reguleerivate siseriiklike õiguste vahel erinevusi, mis võivad takistada kaupade vaba liikumist ja teenuste osutamise vabadust ning moonutada konkurentsi ühisturul. Siseturu tõrgeteta toimimiseks tuleks ühtlustada liikmesriikide õigusnormid, et sellega muuta kaitse tähtjad kogu ühenduses ühesugusteks.

(4) On vaja sätestada nii kaitse tähtjad kui ka teatavad rakenduskorraga seotud sätted, näiteks see, millisest kuupäevast kaitse tähtaega arvutatakse.

(5) Käesoleva direktiivi sätted ei tohiks mõjutada Berni konventsiooni artikli 14a lõike 2 punktide b, c ja d ega artikli 14a lõike 3 kohaldamist.

(6) Berni konventsioonis sätestatud minimaalne kaitse tähtaeg, s.o autori eluaeg ja 50 aastat pärast tema surma pidi tagama kaitse autorile ja tema järeltulijate kahele esimesele põlvkonnale. Keskmine eluiga ühenduses on pikenenud ja nimetatud tähtaeg ei ole enam piisavalt pikk, et hõlmata kaht põlvkonda.

(7) Teatavad liikmesriigid on pikendanud kaitse tähtaega üle 50 aasta pärast autori surma, et tasakaalustada maailmasõdade mõju autori teoste kasutamisele.

(8) Teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kaitsmise tähtjaks on teatavad liikmesriigid kehtestanud 50 aastat pärast õiguspärast avaldamist või üldsusele edastamist.

(9) Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisatsiooni (WIPO) egiidi all 1996. aasta detsembris peetud diplomaatiline konverents viis WIPO esituse ja fonogrammade lepingu vastuvõtmiseni, mis käsitleb autorite ning esitajate ja fonogrammitootjate kaitset. Nimetatud leping tugevdab oluliselt autoriõigusega kaasnevate õiguste rahvusvahelist kaitset.

(10) Ühenduse õiguskorraga kaitstavate õigusnormide üks üldisi põhimõtteid on kehtivate õiguste nõuetekohane arvestamine. Seepärast ei tohi ühenduse õigusel põhineva autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtjad vähendada enne direktiivi 93/98/EMÜ kehtima hakkamist ühenduses õiguste omanikele tagatud kaitset. Selleks, et üleminekumeetmete mõju oleks minimaalne ja siseturg saaks tõhusalt toimida, peaks kaitsetähtaegade ühtlustamine toimuma pika aja jooksul.

(11) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitstuse tase peab olema kõrge, sest need õigused on intellektuaalse loominguga jaoks vajalikud. Nende õiguste kaitse tagab loomingulisuse säilimise ja arengu autorite, kultuuritööstuse, tarbijate ja ühiskonna kui terviku huvides.

⁽¹⁾ 26. oktoobri 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 12. oktoobri 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 30. novembri 2006. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 290, 24.11.1993, lk 9. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/29/EÜ (EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10).

⁽⁴⁾ Vt I lisa A osa.

- (12) Tagamaks kaitstuse kõrget taset, mis vastaks samal ajal ka siseturu nõudmistele ja vajadusele luua ühenduses kirjandusliku ja kunstilise loomingu harmoonilist arengut soodustav õiguslik keskkond, peaks ühtlustatud kaitse tähtaeg autoriõiguse puhul olema 70 aastat pärast autori surma või 70 aastat pärast seda, kui teos on õiguspäraselt üldsusele kättesaadavaks tehtud, ning autoriõigusega kaasnevate õiguste puhul 50 aastat alates sündmusest, millest arvestatakse tähtaja algust.
- (13) Kogumikke kaitstakse Berni konventsiooni artikli 2 lõike 5 kohaselt siis, kui sisu valiku ja korralduse põhjal on nende näol tegemist intellektuaalse loominguga. Kõnealuseid teoseid kaitstakse sellistena nagu nad on, ilma et see piiraks iga sellisesse kogumikku kuuluva teose autoriõigust. Seetõttu võib kogumikes sisalduvate teoste suhtes kohaldada spetsiifilisi kaitsetähtaegu.
- (14) Alati kui autoritena on nimetatud üks või mitu füüsilist isikut, tuleks kaitsetähtaeg arvutada nende surmast alates. Kogu teose või mõne selle osa autorsuse küsimus on faktiline asjaolu, mille võivad otsustada liikmesriigi kohtud.
- (15) Kaitsetähtaega tuleks arvestada alates Berni ja Rooma konventsioonide kohasele asjaomasele sündmusele järgnenud aasta esimesest jaanuarist.
- (16) Fotode kaitse kord on liikmesriikides erinev. Fotograafiateos Berni konventsiooni tähenduses on algupärane, kui see on autori enda intellektuaalne looming, mis kajastab tema isiksust ning sealjuures ei võeta arvesse muid tingimusi, näiteks väärtust ega otstarvet. Muude fotode kaitsega peaks tegelema siseriiklik õigus.
- (17) Vältimaks erinevusi autoriõigusega kaasnevate õiguste kaitse tähtaegades, tuleb kogu ühenduses kaitse tähtaja arvestamiseks sätestada sama alghetk. Esitamist, salvestamist, ülekandmist, õiguspäraselt avaldamist ja õiguspäraselt üldsusele edastamist, st autoriõigusega kaasneva õiguse objekti kõigil võimalikel viisidel avalikkusele tajutavaks muutmise mooduseid tuleks kaitse tähtaja arvutamisel arvesse võtta olenemata sellest, millises riigis toimub kõnealune esitamine, salvestamine, ülekandmine, õiguspärane avaldamine või õiguspärane üldsusele edastamine.
- (18) Ringhäälinguorganisatsioonide õigused oma ringhäälingusaadete suhtes, mida edastatakse kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu, ei tohiks olla alalised. Seepärast tuleb kaitse tähtaega arvestada ainult konkreetse ringhäälingusaate esmaülekandest. Käesolevat sätet tuleks tõlgendada selliselt, et oleks välistatud uue kaitse tähtaja alustamine, kui ühe ringhäälingusaate edastus on varasemaga identne.
- (19) Liikmesriikidele peaks jääma vabadus säilitada või kehtestada muid autoriõigusega kaasnevaid õigusi, eelkõige seoses kriitiliste ja teaduslike väljaannete kaitsega. Ühenduse tasandil läbipaistvuse tagamiseks peavad liikmesriigid, kes kehtestavad uusi autoriõigusega kaasnevaid õigusi, sellest siiski komisjonile teatama.
- (20) Tuleks täpsustada, et käesolev direktiiv ei kehti moraalsete õiguste suhtes.
- (21) Teoste puhul, mille päritoluriik Berni konventsiooni tähenduses on kolmas riik ja mille autor ei ole ühenduse kodanik, tuleks kaitse tähtaegu võrrelda tingimusel, et ühenduses kohaldatav tähtaeg ei ole pikem kui käesoleva direktiiviga kehtestatud.
- (22) Kui õiguste omanikul, kes ei ole ühenduse kodanik, on rahvusvahelise kokkuleppe alusel õigus kaitsele, peaks autoriõigusega seotud õiguste kaitse tähtaeg olema sama, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga. Siiski ei tohiks see olla pikem kui selle kolmanda riigi kehtestatud tähtaeg, mille kodanik õiguse omanik on.
- (23) Tähtaegade võrdlemise tagajärjel ei tohiks liikmesriigid sattuda vastuollu oma rahvusvaheliste kohustustega.
- (24) Liikmesriikidele peaks jääma vabadus võtta vastu sätteid kaitstud teoste ja muude kaitstud objektide kasutamist käsitlevate ja enne käesolevast direktiivist tulenevat kaitse tähtaja pikendamist sõlmitud lepingute tõlgendamise, kohandamise ja täiendava rakendamise kohta.
- (25) Omandatud õiguste ja õiguspärase ootuste austamine on ühenduse õiguskorra osa. Liikmesriigid võivad eelkõige sätestada, et teatavatel tingimustel ei tekita käesoleva direktiivi kohaselt taastunud autoriõigus ja sellega kaasnenud õigused tasu maksmise kohustust isikutele, kes kasutasid teoseid heauskselt ajal, mil sellised teosed olid üldkasutatavad.
- (26) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtaegadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Autori õiguste ajaline kehtivus

1. Berni konventsiooni artiklis 2 osutatud kirjandus- või kunstiteose autori õigused kehtivad autori eluajal ja 70 aastat pärast tema surma olenemata kuupäevast, mil teos muutus õiguspäraselt üldsusele kättesaadavaks.

2. Mitme autori loodud teose puhul arvutatakse lõikes 1 osutatud tähtaega viimase elusolnud autori surmast.

3. Anoniümse või pseudonüümi all loodud teose puhul on kaitse tähtaeg 70 aastat pärast seda, kui teos õiguspäraselt üldsusele avaldati. Kui autori kasutatud pseudonüüm ei jäta tema isiku suhtes kahtlust või kui autor avaldab oma isiku esimeses lauses osutatud aja jooksul, siis kohaldatakse siiski lõikes 1 osutatud kaitse tähtaega.

4. Kui liikmesriik näeb ette erisätteid, mis käsitlevad autoriõigust kollektiivse teose puhul või juriidilise isiku määramist õiguste omanikuks, arvutatakse kaitse tähtaeg vastavalt lõike 3 sätetele, välja arvatud juhul, kui teose kui sellise loonud füüsilised isikud on üldsusele avaldatud teose versioonis autoritena identifitseeritud. Käesolev lõige ei piira identifitseeritud autorite õigusi, kelle identifitseeritavat panust sellised teosed sisaldavad, ning sellise panuse suhtes kohaldatakse lõigete 1 või 2 sätteid.

5. Kui teos avaldatakse köidete, osade, vihikute, numbrite või seeriatena ja kaitse tähtaeg algab hetkest, mil teos õiguspäraselt üldsusele avaldati, arvestatakse iga sellise elemendi kaitse tähtaega eraldi.

6. Kui teose kaitse tähtaega ei arvestata autori või autorite surmast ja teost ei ole üldsusele õiguspäraselt avaldatud 70 aasta jooksul pärast selle loomist, siis kaitse lõpetatakse.

Artikkel 2

Kinematograafilised ja audiovisuaalsed teosed

1. Kinematograafilise või audiovisuaalse teose peamist režissööri loetakse sellise teose autoriks või üheks selle autoritest. Liikmesriikidele jääb vabadus määrata teisi kaasautoreid.

2. Kinematograafilise või audiovisuaalse teose kaitse tähtaeg lõpeb 70 aastat pärast järgmistest isikutest viimasena elus olnud isiku surma olemata sellest, kas need isikud on määratud kaasautoriks või ei: peamine režissöör, stsenaariumi autor, dialoogi autor ning spetsiaalselt kinematograafilises või audiovisuaalses teoses kasutamiseks loodud muusika helilooja.

Artikkel 3

Autoriõigusega kaasnevate õiguste ajaline kehtivus

1. Esitajate õigused aeguvad 50 aastat pärast esituse kuupäeva. Kui esituse salvestus on õiguspäraselt avaldatud või kõnealuse ajavahemiku jooksul õiguspäraselt üldsusele edastatud, aeguvad õigused 50 aastat pärast esimese sellise avaldamise või esimese sellise üldsusele edastamise kuupäeva olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem.

2. Fonogrammitootjate õigused lõpevad 50 aastat pärast salvestuse tegemist. Seevastu juhul, kui fonogramm on nimetatud ajavahemiku jooksul seaduspäraselt välja antud, lõpevad

nimetatud õigused 50 aastat pärast seaduspärase esmaväljaande kuupäeva. Kui esimeses lauses nimetatud tähtaja jooksul ei ole seaduspäraselt väljaandmist toimunud ning fonogramm on selle tähtaja jooksul seaduspäraselt üldsusele edastatud, lõpevad nimetatud õigused 50 aastat pärast esimese seaduspärase üldsusele edastamise kuupäeva.

Siiski ei too käesolev lõige kaasa fonogrammitootjate õiguste uuesti kaitse alla võtmist, juhul kui direktiivi 93/98/EMÜ artikli 3 lõikega 2 enne selle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiviga 2001/29/EÜ (autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas) muutmist kehtinud redaktsiooni kohaselt antud kaitsetähtaja lõppemise tagajärjel ei olnud nende õigused 22. detsembril 2002. aastal enam kaitstud.

3. Filmi esmasalvestuse tootjate õigused aeguvad 50 aastat pärast salvestuse tegemist. Kui film on õiguspäraselt avaldatud või kõnealuse ajavahemiku jooksul õiguspäraselt üldsusele edastatud, aeguvad õigused siiski 50 aastat pärast esimese sellise avaldamise või esimese sellise üldsusele edastamise kuupäeva olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem. Termin "film" tähendab kinematograafilist või audiovisuaalset teost või liikuvaid pilte, koos heliga või ilma.

4. Ringhäälinguorganisatsioonide õigused aeguvad 50 aastat pärast ringhäälingusaate esmakordset edastamist kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu.

Artikkel 4

Varem avaldamata teoste kaitse

Isikule, kes pärast autoriõigusega antava kaitse aegumist esmakordselt avaldab või edastab õiguspäraselt üldsusele varem avaldamata teose, tagatakse autori majanduslike õiguste kaitsega samaväärne kaitse. Selliste õiguste kaitse tähtaeg on 25 aastat alates ajast, mil teos esmakordselt õiguspäraselt avaldati või üldsusele edastati.

Artikkel 5

Kriitilised ja teaduslikud väljaanded

Liikmesriigid võivad kaitsta avalikkusele kättesaadavaks saanud kriitilisi ja teaduslikke väljaandeid. Selliste õiguste kaitse maksimaalne tähtaeg on 30 aastat alates ajast, mil väljaanne esmakordselt õiguspäraselt avaldati.

Artikkel 6

Fotode kaitse

Fotosid, mis on algupäraseid, s.o mille puhul on tegemist autori enda intellektuaalse loominguga, kaitstakse vastavalt artiklile 1. Kaitse kohaldamise otsuse tegemisel ei kohaldata muid kriteeriume. Liikmesriigid võivad ette näha muude fotode kaitse.

Artikkel 7

Kaitse kolmandate riikide puhul

1. Kui teose päritoluriik Berni konventsiooni tähenduses on kolmas riik ja teose autor ei ole ühenduse kodanik, aegub liikmesriikides tagatava kaitse tähtaeg teose päritoluriigis tagatava kaitse aegumise kuupäeval, kuid see tähtaeg ei või olla pikem kui sätestatud artiklis 1.

2. Artiklis 3 sätestatud kaitse tähtaegu kohaldatakse ka õiguste omanike suhtes, kes ei ole ühenduse kodanikud, kui liikmesriigid neile seda kaitset pakuvad. Ilma et see piiraks liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi, aegub liikmesriikides pakutava kaitse tähtaeg hiljemalt kuupäeval, mil aegub kaitse selles riigis, mille kodanik õiguste omanik on, ning see tähtaeg ei või olla pikem kui on sätestatud artiklis 3.

3. Kui liikmesriigis kehtis 29. oktoobril 1993. aastal eelkõige rahvusvahelistest kohustustest tulenevalt pikem kaitse tähtaeg kui lõigete 1 ja 2 sätetega ette nähtud, võivad nad sellise kaitse säilitada kuni sõlmitakse rahvusvahelised kokkulepped autoriõiguse ja sellega kaasnevate õigustega antava kaitse tähtaegade kohta.

Artikkel 8

Tähtaegade arvutamine

Käesoleva direktiiviga ettenähtud tähtaegu arvutatakse nende aluseks olevale sündmusele järgneva aasta esimesest jaanuarist.

Artikkel 9

Moraalsed õigused

Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide õigusnorme, mis reguleerivad moraalseid õigusi.

Artikkel 10

Ajaline kohaldatavus

1. Kui 1. juulil 1995. aastal oli liikmesriigis juba alanud kaitse tähtaeg, mis on pikem kui käesoleva direktiiviga ettenähtud vastav tähtaeg, ei lühenda käesoleva direktiivi mõju kõnealust kaitse tähtaega selles liikmesriigis.

2. Käesolevas direktiivis sätestatud kaitse tähtaegu kohaldatakse kõigi teoste ja kaitstavate objektide suhtes, mis olid lõikes 1 osutatud kuupäeval vähemalt ühes liikmesriigis kaitstud autoriõigust või sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate siseriiklike sätetega või mis vastavad [nõukogu 19. novembri 1992. aasta direktiivi 92/100/EMÜ rentimis- ja laenutamissoiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas] ⁽¹⁾ kohase kaitse kriteeriumidele.

3. Käesolev direktiiv ei piira kasutamist, mis on toimunud enne lõikes 1 osutatud kuupäeva. Liikmesriigid võtavad vastu eelkõige kolmandate isikute omandatud õiguste kaitseks vajalikud sätted.

4. Liikmesriigid ei pea kohaldama artikli 2 lõike 1 sätteid enne 1. juulit 1994 loodud kinematograafiliste ja audiovisuaalsete teoste suhtes.

Artikkel 11

Teatamine ja edastamine

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata kõigist valituse plaanidest kehtestada uusi autoriõigusega kaasnevaid õigusi ning edastavad ka nende õiguste kehtestamise põhjused ja nende kaitse kavandatava tähtaja.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide tekstid.

Artikkel 12

Kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 93/98/EMÜ tunnistatakse kehtetuks; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid tuleks lugeda kooskõlas II lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

⁽¹⁾ EÜT L 346, 27.11.1992, lk 61. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2001/29/EÜ.

Artikkel 14

Strasbourg, 12. Detsember 2006.

Adressaadid*Euroopa Parlamendi nimel
president**Nõukogu nimel
eesistuja*

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

J. BORRELL FONTELLES

M. PEKKARINEN

LISA I

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatusega

Nõukogu direktiiv 93/98/EMÜ
(EÜT L 290, 24.11.1993, lk 9)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/29/EÜ
(EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10)

ainult artikli 11 lõige 2

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise ja kohaldamise tähtajad

(osundatud artiklis 12)

Direktiiv	ülevõtmise tähtaeg	kohaldamise tähtaeg
93/98/EMÜ	1. juuli 1995 (artiklid 1 kuni 11)	19. november 1993 (artikkel 12) Kuni 1. juuli 1997 selles osas, mis puudutab artikli 2 lõiget 1 (artikli 10 lõige 5)
2001/29/EÜ	22. detsember 2002	

LISA II

Vastavustabel

Direktiiv 93/98/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artiklid 1 kuni 9	Artiklid 1 kuni 9
Artikli 10 lõiked 1 kuni 4	Artikli 10 lõiked 1 kuni 4
Artikkel 10 lõige 5	—
Artikkel 11	—
Artikkel 12	Artikli 11 lõige 1
Artikli 13 lõike 1 esimene lõik	—
Artikli 13 lõike 1 teine lõik	—
Artikli 13 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 11 lõige 2
Artikli 13 lõige 2	—
—	Artikkel 12
—	Artikkel 13
Artikkel 14	Artikkel 14
—	Lisa I
—	Lisa II

SEISUNDI HALVENEMISE EESTEUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/118/EÜ,

12. detsember 2006,

mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽³⁾ arvestades lepituskomitee poolt 28. novembril 2006. aastal heakskiidetud ühist teksti

ning arvestades järgmist:

- (1) Põhjavesi on väärtuslik loodusvara, mida tuleks seetõttu kaitsta seisundi halvenemise ja keemilise reostuse eest. See on eriti oluline põhjaveest sõltuvate ökosüsteemide puhul ja põhjavee kasutamisel inimeste joogiveena.
- (2) Põhjavesi on kõige tundlikum ja kõige suurem mageveekogum Euroopa Liidus ning ennekõike avaliku joogiveevarustuse peamine allikas paljudes piirkondades.
- (3) Põhjavesi veekogumites, mida kasutatakse joogivee võtmiseks või mida kavatakse sel eesmärgil tulevikus kasutada, peab olema kaitstud selliselt, et hoitakse ära nende kvaliteedi halvenemine, eesmärgiga vähendada joogivee tootmiseks nõutavate puhastustoimingute ulatust, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) ⁽⁴⁾ artikli 7 lõigete 2 ja 3.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsus nr 1600/2002/EÜ (millega võetakse vastu ühenduse kuues keskkonnanalane tegevusprogramm) ⁽⁵⁾ sisaldab eesmärki saavutada vee kvaliteet, mis ei põhjusta olulist mõju ega riske inimeste tervisele ja keskkonnale.

- (5) Keskkonna tervikuna ja inimeste tervise kaitsmise huvides tuleb kahjulike saasteainete kontsentratsioone põhjavees vältida, seda ära hoida või vähendada.

- (6) Direktiiv 2000/60/EÜ sisaldab üldiseid sätteid põhjavee kaitse ja säilitamise kohta. Nimetatud direktiivi artikli 17 kohaselt tuleb võtta vastu meetmed põhjavee reostuse ärahoidmiseks ja piiramiseks, sealhulgas kriteeriumid põhjavee hea keemilise seisundi hindamiseks ning kriteeriumid oluliste ja püsivate kasvatendentside kindlaks tegemiseks ja kasvatendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks.

- (7) Võttes arvesse vajadust saavutada põhjavee järjepidev kaitstuse tase, tuleks kehtestada kvaliteedistandardid ja läviväärtused ning välja töötada ühisel lähenemisviisil põhinev meetodika, et näha ette kriteeriumid põhjaveekogude keemilise seisundi hindamiseks.

- (8) Nitraatide, taimekaitsevahendite ja biotsiidide kvaliteedistandardid tuleks kehtestada põhjaveekogude keemilise seisundi hindamise ühenduse kriteeriumitena ning tuleks tagada nende vastavus nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivile 91/676/EMÜ (veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest), ⁽⁶⁾ nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivile 91/414/EMÜ (taimekaitsevahendite turuleviimise kohta) ⁽⁷⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 98/8/EÜ (mis käsitleb biotsiidide turuleviimist) ⁽⁸⁾.

- (9) Mõnes piirkonnas tuleb põhjavee kaitsmiseks teha muudatusi põllumajandus- või metsanduspraktikas, millega võib kaasneda sissetuleku kaotus. Ühises põllumajanduspoliitikas nähakse ette ühenduse standardite järgimiseks võetavate meetmete rahastamismehhanism, nimelt nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) ⁽⁹⁾. Liikmesriigid on kohus-

⁽¹⁾ ELT C 112, 30.4.2004, lk 40.⁽²⁾ ELT C 109, 30.4.2004, lk 29.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2005. aasta arvamus (ELT C 45 E, 23.2.2006, lk 15), nõukogu 23. jaanuari 2006. aasta ühine seisukoht (ELT C 126 E, 30.5.2006, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 13. juuni 2006. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2006. aasta õigusloomega seotud resolutsioon (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 11. detsembri 2006. aasta otsus.⁽⁴⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.⁽⁶⁾ EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).⁽⁷⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/85/EÜ (ELT L 293, 24.10.2006, lk 3).⁽⁸⁾ EÜT L 123, 24.4.1998, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/50/EÜ (ELT L 142, 30.5.2006, lk 6).⁽⁹⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1463/2006 (ELT L 277, 9.10.2006, lk 1).

tatud määrama kindlaks prioriteedid ja valima projektid seoses põhjavee kaitse meetmetega.

- (10) Põhjavee keemilist seisundit käsitlevaid sätteid ei kohaldata kõrgetele looduslikult esinevatele ainete või ionide või nende näitajate tasemetele põhjaveekogumis või sellega seotud pinnaveekogus hüdrogeoloogiliste eritingimuste tõttu, mida reostuse määratlus ei hõlma. Samuti ei kohaldata neid sätteid geograafiliselt piiratud ajutistele voolusuuna ja keemilise koostise muutustele, mida ei peeta sekkumisteks.
- (11) Tuleks kehtestada kriteeriumid saasteainete sisalduse oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlaks tegemiseks ning kasvutendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks, võttes arvesse sellega seotud veeökosüsteemide või sellest sõltuvate maismaaökosüsteemide suhtes esineva kahjuliku mõju tõenäosust.
- (12) Võimaluse korral peaksid liikmesriigid kasutama statistilist menetlust eeldusel, et see vastab rahvusvahelistele standarditele ja soodustab seiretulemuste võrreldavust liikmesriikide vahel pikema aja jooksul.
- (13) Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 22 lõike 2 kolmanda taande kohaselt tunnistatakse alates 22. detsembrist 2013 kehtetuks nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ (põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest) ⁽¹⁾. On vaja tagada direktiivis 80/68/EMÜ ette nähtud kaitse järjepidevus meetmete suhtes, mille eesmärk on ära hoida või piirata saasteainete otsest ja kaudset põhjavette viimist.
- (14) On vaja teha vahet ohtlike ainete, mille põhjavette viimist tuleks ära hoida, ja muude saasteainete vahel, mille põhjavette viimist tuleks piirata. Ohtlike ja mitteohtlike ainete, mis kujutavad olemasolevat või võimalikku reostusohu, kindlaksmääramiseks tuleks kasutada direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisa, milles on loetletud peamised veekeskkonna seisukohalt olulised saasteained.
- (15) Meetmed, millega hoida ära või piirata saasteainete viimist direktiivi 2000/60/EÜ artikli 7 lõikes 1 osutatud põhjaveekogumitesse, mida kasutatakse või kavatakse tuleviku kasutada inimtarbimiseks ettenähtud joogivee võtmiseks, peavad kooskõlas nimetatud direktiivi artikli 7 lõikega 2 hõlmama selliseid meetmeid, mida on vaja, et kohaldatava veepuhastusrežiimi alusel ja kooskõlas ühenduse õigusega

tagatakse saadud vee vastavusnõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiivi 98/83/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) ⁽²⁾ nõuetele. Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 7 lõikega 3 võivad nimetatud meetmed samuti hõlmata liikmesriikide poolset kaitsevööndite kehtestamist, mille suuruse määrab kindlaks liikmesriigi pädev asutus, lähtuvalt joogivee allikate kaitsmise vajadusest. Sellised kaitsevööndid võivad hõlmata kogu liikmesriigi territooriumi.

- (16) Põhjavee järjekindla kaitse tagamiseks peaksid põhjaveekogusid jagavad liikmesriigid kooskõlastama oma tegevust järelevalve, läviväärtuste kehtestamise ja asjakohaste ohtlike ainete kindlaksmääramise osas.
- (17) Põhjavee seire usaldusväärsed ja võrreldavad meetodid on põhjavee kvaliteedi hindamise oluline vahend, nagu ka kõige sobivamate meetmete valimine. Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 8 lõikes 3 ja artiklis 20 sätestatakse vee seisundi analüüsimise ja seire standardmeetodite ning vajadusel nende rakendamise, sealhulgas seire juhtnööride vastuvõtmine.
- (18) Teatud tingimustel peaks liikmesriikidel olema õigus teha saasteainete põhjavette viimise ärahoidmist või piiramist käsitlevatest meetmetest erandeid. Iga erand peab põhinema läbipaistvatel kriteeriumitel ja olema täpsustatud vesikondade majandamiskavades.
- (19) Analüüsida tuleks, millist mõju avaldavad keskkonnakaitse tasemele ja siseturu toimimisele liikmesriikide määratletavad põhjavee erinevad läviväärtused.
- (20) Tuleks läbi viia teaduslik uurimustöö, et esitada paremaid kriteeriume põhjavee ökosüsteemide kvaliteedi ja kaitse tagamiseks. Vajadusel tuleb saadud tulemusi arvestada käesoleva direktiivi rakendamisel või ülevaatamisel. Sellist uurimustööd, samuti teadmiste, kogemuste ja uurimustulemuste levitamist, tuleb toetada ja rahastada.
- (21) On vaja sätestada üleminekumeetmed seoses ajavahemikuga käesoleva direktiivi rakendamise kuupäeva ja direktiivi 80/68/EMÜ kehtetuks tunnistamise kuupäeva vahel.
- (22) Direktiivis 2000/60/EÜ sätestatakse kontrollinõue, mis hõlmab põhjaveekogumite kunstliku toitmise või suurendamise eelloanõuet, tingimusel et asjaomase allika kasutamine ei sea ohtu selle allika ega toidetud või suurendatud põhjaveekogumi jaoks seatud keskkonnavalase eesmärgi saavutamist.

⁽¹⁾ EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽²⁾ EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

(23) Direktiiv 2000/60/EÜ sisaldab artikli 11 lõikes 2 ja VI lisa B osa meetmete programmi kohta lisameetmete mitteammendavat nimekirja, mille liikmesriigid võivad vastu võtta osana meetmete programmist, muu hulgas:

- õigusaktid;
- haldusaktid ja
- läbirääkimiste tulemusel sõlmitud keskkonnakaitselepingud.

(24) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽¹⁾

(25) Eelkõige tuleks järgida kontrolliga regulatiivmenetlust üldmeetmete puhul, mille eesmärgiks on käesoleva direktiivi vähemoluliste sätete muutmine, sealhulgas mõningaid selliseid sätteid välja jättes või käesolevasse direktiivi uusi vähemolulisi sätteid juurde lisades,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse direktiivi 2000/60/EÜ artikli 17 lõigetes 1 ja 2 ettenähtud erimeetmed põhjavee reostuse ärahoidmiseks ja piiramiseks. Need meetmed käsitlevad eelkõige järgmist:

- a) kriteeriumid põhjavee hea keemilise seisundi hindamiseks ja
- b) kriteeriumid oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlaks tegemiseks ja tagasipööramiseks ning kasvutendentsi langusele pöördumise punktide kindlaksmääramiseks.

2. Käesoleva direktiiviga täiendatakse direktiivis 2000/60/EÜ juba sisalduvaid sätteid saasteainete põhjavette viimise ärahoidmiseks või piiramiseks ning sätteid kõigi põhjaveekogude seisundi halvenemise ärahoidmiseks.

Artikkel 2

Mõisted

Lisaks direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 2 sätestatud kasutatakse käesolevas direktiivis järgmisi mõisteid:

- 1) *põhjavee kvaliteedistandard* – keskkonnakvaliteedi standard, mis väljendub teatava saasteaine, saasteaineterühma või

reostuse näitaja kontsentratsioonina põhjavees, mida ei tohiks inimeste tervise ja keskkonna kaitsmise huvides ületada;

- 2) *läviväärtus* – liikmesriikide poolt kooskõlas artikliga 3 kehtestatud põhjavee kvaliteedistandard;

- 3) *oluline ja jätkuv kasvutendents* – põhjavees esineva saasteaine, saasteaineterühma kontsentratsiooni või reostuse näitaja statistiliselt ja keskkonna seisukohast oluline kasv, mille puhul peetakse vajalikuks kasvutendentsile tagasikäigu andmist kooskõlas artikliga 5;

- 4) *saasteainete põhjavette viimine* – inimtegevuse tulemusena saasteainete otsene või kaudne põhjavette viimine;

- 5) *taustanivoo* – aine sisaldus või indikaatorväärtus põhjaveekogumis, milles ei esine või milles esineb väga vähe selle keemilise koostise suhtes mõjuvaid inimtekkelisi muutusi;

- 6) *lähtetase* – vähemalt võrdlusaastatel 2007 ja 2008 mõõdetud aine keskmine väärtus põhjaveekogumis direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 8 kehtestatud seireprogrammide alusel või juhul, kui ained määratakse pärast võrdlusaastaid, esimese perioodi jooksul, mille kohta on olemas esindava tähtaja jooksul kogutud seireandmed.

Artikkel 3

Põhjavee keemilise seisundi hindamise kriteeriumid

- 1. Põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma keemilise seisundi hindamisel direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.3 alusel kasutavad liikmesriigid järgmisi kriteeriume:

- a) I lisa osutatud põhjavee kvaliteedi standardid;

- b) II lisa A osas kirjeldatud menetlusega kooskõlas liikmesriikide kehtestatavad läviväärtused saasteainetele, saasteaineterühmadele ning reostuse näitajatele, mida liikmesriigi territooriumil peetakse sellisteks, mille tulemusena saab põhjaveekogusid või põhjaveekogude rühmi pidada ohustatuks, võttes arvesse vähemalt II lisa B osas sisalduvat loendit.

Põhjavee läviväärtused, mida kohaldatakse hea keemilise seisundi suhtes, põhinevad põhjaveekogu kaitsel kooskõlas II lisa A osa punktidega 1, 2 ja 3, võttes eelkõige arvesse selle mõju pinnavetele ning sellest otse sõltuvatele maismaaökosüsteemidele ja märgaladele ning nende vastastikust seotust põhjaveekoguga, ning mille puhul arvestatakse muuhulgas inimtoksikoloogia ja ökotoksikoloogia alaseid teadmisi.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

2. Läviväärtused võib kehtestada riiklikul tasandil, rahvusvahelise valglapiirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva valglapiirkonna osa tasandil või põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma tasandil.

3. Liikmesriigid tagavad, et kahe või enama liikmesriigi poolt jagatavate põhjaveekogude ning põhjaveekogude puhul, mis ületab liikmesriigi piiri, kehtestatakse läviväärtused direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõike 4 alusel ja asjaomaste liikmesriikide vahelise kooskõlastuse tulemusel.

4. Juhul kui põhjaveekogu või põhjaveekogude rühm ulatub väljapoole ühenduse territooriumi, püüavad asjaomased liikmesriigid direktiivi 2000/60/EÜ artikli 3 lõike 5 alusel kehtestada läviväärtused kooskõlas asjaomaste kolmandate riikidega.

5. Esmakordselt kehtestavad liikmesriigid lõike 1 punkti b alusel läviväärtused 22. detsembriks 2008.

Kõik läviväärtused avaldatakse vesikonna majandamiskavades, mis tuleb esitada direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 alusel, sealhulgas kokkuvõtte käesoleva direktiivi II lisa C osas ettenähtud teabest.

6. Seejärel muudavad liikmesriigid läviväärtuste loendit, kui saasteaineid, saasteaineterühmi või reostuse näitajaid puudutav uus teave viitab sellele, et inimeste tervise ja keskkonna kaitsmise huvides tuleks läviväärtust kehtestada veel mõne aine kohta või et kehtivat läviväärtust tuleks muuta või et eelnevalt loendist eemaldatud läviväärtus tuleks sinna taas lisada.

Läviväärtusi võib loendist eemaldada, kui asjaomast põhjaveekogu ei ohusta enam vastavad saasteained, saasteaineterühmad või reostuse näitajad.

Sellistest muudatustest läviväärtuste loendis antakse aru vesikonna majandamiskavade korrapärase läbivaatamise raames.

7. Komisjon avaldab aruande liikmesriikide poolt kooskõlas lõikega 5 esitatud teabe põhjal 22. detsembriks 2009.

Artikkel 4

Põhjavee keemilise seisundi hindamise menetlus

1. Liikmesriigid kasutavad lõikes 2 kirjeldatud menetlust, et hinnata põhjaveekogu keemilist seisundit. Vajadusel võivad liikmesriigid selle menetluse läbiviimisel grupeerida põhjaveekogud kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ V lisaga.

2. Põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma peetakse heas keemilises seisundis olevaks, kui:

a) asjakohane seire näitab, et direktiivi 2000/60/EÜ V lisa tabelis 2.3.2 sätestatud tingimused on täidetud; või

b) I lisas loetletud põhjavee kvaliteedi standardite väärtusi ning kooskõlas artikliga 3 ja II lisaga kehtestatud asjakohaseid läviväärtusi ei ole ületatud selle põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma üheski vaatluspunktis; või

c) kui põhjavee kvaliteedistandardi väärtus või läviväärtus ületatakse ühes või enamas vaatluspunktis, kuid III lisa kohane asjakohane analüüs kinnitab, et:

i) III lisa punktis 3 osutatud hindamise alusel ei peeta põhjavee kvaliteedistandardeid või läviväärtusi ületavat saasteainete kontsentratsioone selliseks, mis kujutaks märkimisväärset keskkonnoahtu, võttes vajadusel arvesse reostatud põhjaveekogu ulatuse;

ii) direktiivi 2000/60/EÜ V lisa tabelis 2.3.2. sätestatud põhjavee hea keemilise seisundi muud tingimused on täidetud kooskõlas käesoleva direktiivi III lisa punktiga 4;

iii) põhjaveekogumitele, mis on kindlaks tehtud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artikli 7 lõikele 1, on selle direktiivi artikli 7 lõike 3 nõuded täidetud, vastavalt selle direktiivi III lisa lõikele 4;

iv) põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma mis tahes veekogu võime rahuldada inimeste/inimkasutuse vajadusi ei ole reostuse tagajärjel märkimisväärselt halvenenud.

3. Põhjavee seirekohtade valikul peab täitma direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.4 nõudeid, mis on koostatud selliselt, et oleks võimalik teha põhjavee keemilise seisundi ühtne ja terviklik ülevaade ning esitada esindavad seireandmed.

4. Liikmesriigid avaldavad vesikonna majandamiskavade raames kokkuvõtte põhjavee keemilise seisundi hindamisest kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13.

Nimetatud kokkuvõtte, mis on koostatud rahvusvahelise valglapiirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva valglapiirkonna osa tasandil, sisaldab ka selgitust selle kohta, kuidas lõpphinnaangus on põhjavee kvaliteedistandardite või läviväärtuste ületamine erinevates vaatluspunktides arvesse võetud.

5. Kui põhjaveekogu liigitatakse vastavalt lõike 2 punktile c heas seisundis olevaks, võtavad liikmesriigid kooskõlas direktiivi

2000/60/EÜ artikliga 11 meetmed, mida on vaja, et kaitsta veeökosüsteeme, maismaaökosüsteeme ning inimeste poolt põhjavee kasutamist, mille puhul sõltutakse sellest põhjaveekogu osast, mida esindavad vaatluspunkt või vaatluspunktid, milles põhjavee kvaliteedistandardi väärtus või läviväärtus on ületatud.

Artikkel 5

Oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlaks tegemine ja kasvutendentsi langusele pöördumise punktid

1. Liikmesriigid teevad kindlaks olulised ja püsivad kasvutendentsid ohustatuks peetavates põhjaveekogudes või põhjaveekogude rühmades olevate saasteainete, saasteaineterühmade või reostuse näitajate kontsentratsioonides ning määravad kooskõlas IV lisaga kindlaks kasvutendentsi langusele pöördumise punkti.

2. Põhjavee reostuse järkjärgulise vähendamise ja selle seisundi halvenemise ärahoidmise eesmärgil annavad liikmesriigid kooskõlas IV lisa B osaga direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 11 osutatud meetmeprogrammi abil tagasikäigu kasvutendentsidele, mis võivad märkimisväärselt kahjustada veeökosüsteemide või maismaaökosüsteemide kvaliteeti, inimeste tervist või veekeskkonna seaduslikul otstarbel tegelikku või võimalikku kasutamist.

3. Liikmesriigid määravad kindlaks kasvutendentsi langusele pöördumise punkti protsendina I lisas sätestatud põhjavee kvaliteedistandardite tasemest ning artikli 3 kohaselt kehtestatud läviväärtustest, arvestades kooskõlas IV lisa B osa punktiga 1 kindlaks tehtud tendentsi ja sellega seotud keskkonnariski.

4. Kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13 esitatavate majandamiskavade raames teevad liikmesriigid kokkuvõtte:

a) viisist, kuidas kasvutendentsi hindamine põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma erinevates vaatluspunktides on aidanud kaasa nimetatud direktiivi V lisa punkti 2.5 kohaselt selle kindlaks tegemisele, et nimetatud kogude puhul on tegemist mis tahes saasteaine kontsentratsiooni olulise ja püsiva kasvutendentsiga või selle tendentsi langusega, ning

b) lõike 3 alusel kindlaksmääratud punktide põhjustest.

5. Kui on vaja hinnata põhjaveekogudes esineva reostatud ala mõju, mis võib ohustada direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud eesmärkide täitmist ning eelkõige punktallikatest ja saastatud pinnasest alguse saanud reostuse mõju, viivad liikmesriigid läbi tuvastatud saasteaineid puudutavaid täiendavaid kasvutendentsi hindamisi, et reostatud ala edasi ei leviks, ei kahjustaks põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma keemilist seisundit ega kujutaks endast ohtu inimese tervisele ja keskkonnale. Nimetatud hindamiste tulemustest tehakse kokkuvõtte kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikliga 13 esitatavate majandamiskavade raames.

Artikkel 6

Meetmed saasteainete põhjavette viimise ärahoidmiseks või piiramiseks

1. Saasteainete põhjavette viimise ärahoidmise või piiramise eesmärgil, mis on sätestatud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti b alapunkti i põhjal, tagavad liikmesriigid, et nimetatud direktiivi artikli 11 alusel loodud meetmeprogramm sisaldaks:

a) kõiki vajalikke meetmeid, mille eesmärk on püüda ära hoida mis tahes ohtlike ainete põhjavette viimine, ilma et see piiraks lõigete 2 ja 3 kohaldamist. Selliste ainete tuvastamisel võtavad liikmesriigid eelkõige arvesse ohtlikke aineid, mis kuuluvad direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisa punktide 1 kuni 6 all osutatud saasteaineliikidesse või -rühmadesse ning aineid, mis kuuluvad kõnealuse lisa punktide 7 kuni 9 all osutatud saasteaineliikidesse või -rühmadesse, kui neid peetakse ohtlikuks;

b) direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisa loetletud saasteainete osas, mida ei peeta ohtlikuks, ning kõigi teiste kõnealuses lisas nimetatud mitteohtlike saasteainete osas, mis liikmesriikide arvates kujutavad olemasolevat või võimalikku reostusohu, kõiki vajalikke meetmeid ainete põhjavette viimise piiramiseks, tagades et selline vette viimine ei põhjusta põhjavee seisundi halvenemist ega saasteaine kontsentratsiooni olulisi ja jätkuvaid kasvutendentsi põhjavees. Selliste meetmete rakendamisel võetakse arvesse vähemalt väljakujunenud häid tavaid, sealhulgas asjakohastes ühenduse õigusaktides sätestatud häid keskkonnatavasid ja parimaid olemasolevaid meetodeid.

Punktides a ja b nimetatud meetmete rakendamise eesmärgil võivad liikmesriigid esimeses etapis teha kindlaks asjaolud, mille puhul tuleb direktiivi 2000/60/EÜ VIII lisa osutatud saasteaineid, eelkõige kõnealuse lisa punktis 7 nimetatud olulisi metalle ja nende ühendeid pidada ohtlikuks või mitteohtlikuks.

2. Kui tehniliselt on võimalik, siis võetakse arvesse hajureostussallikatest pärinevate saasteainete põhjavett mõjutav viimine põhjavette.

3. Ilma et see piiraks muudes ühenduse õigusaktides esitatud rangemaid nõudeid, võivad liikmesriigid lõikes 1 nõutud meetmete kohaldamisalast jätta välja nende saasteainete põhjavette viimise, mis on:

a) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti j alusel lubatud otseheite tagajärg;

b) pädevate asutuste arvates oma kvantiteedilt ja kontsentratsioonilt nii väikesed, et vastuvõtva põhjavee kvaliteedi

halvenemise ohtu hetkel ega tulevikus ei ole;

- c) õnnetuste või looduslike erandlike asjaolude tagajärg, mida ei olnud võimalik ette näha, vältida või leevendada;
- d) direktiivi 2000/60/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti f alusel lubatud põhjaveekogude kunstliku toitmise või suurendamise tagajärg;
- e) pädevate asutuste arvates sellised, mida ei ole tehniliselt võimalik ära hoida või piirata, ilma et kasutataks:
- i) meetmeid, mis suurendaksid ohte inimeste tervisele või keskkonna kvaliteedile tervikuna või
- ii) ebaproportsionaalselt kulukaid meetmeid, et eemaldada saasteainete kogused saastatud pinnasest või aluspinnasest või muidu kontrollida nende perkolatsiooni saastatud pinnasesse või aluspinnasesse või;
- f) muu hulgas üleujutuste ja pöudade mõju leevendamise ning veemajanduse ja veeteede majandamise eesmärgil pinnavette sekkumise tagajärg, sealhulgas rahvusvahelisel tasemel. Selliseid toiminguid, sealhulgas setete kaevandamine, süvendamine, ümberpaigutamine ja uputamine pinnaveses, teostatakse kooskõlas liikmesriikide selles osas väljatöötatud üldiste siduvate eeskirjadega ning kui see on asjakohane, nende eeskirjade alusel väljaantud lubadega, tingimusel et need ei ohusta asjakohaste veekogude jaoks kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ artikli 4 lõike 1 punktiga b seatud keskkonnavalaste eesmärkide saavutamist.

Punktide a–f kohaseid erandeid võib kasutada ainult siis, kui liikmesriikide pädevad asutused on teinud kindlaks, et toimib asjaomase põhjaveekogumi tõhus seire kooskõlas direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktiga 2.4.2 või muu asjakohane seire.

4. Liikmesriikide pädevad asutused peavad nimekirja lõikes 3 nimetatud eranditest, et teatada nendest komisjonile viimase nõudmisel.

Artikkel 7

Üleminekukord

Ajavahemikul alates 16. jaanuar 2009 ja kuni 22. detsembrini 2013 võetakse igas uues direktiivi 80/68/EMÜ artiklite 4 ja 5 kohases loa andmise menetluses arvesse käesoleva direktiivi artiklites 3, 4 ja 5 ettenähtud nõudeid.

Artikkel 8

Tehnilised kohandused

1. II lisa A ja C osa ning III ja IV lisa võib teaduse ja tehnika arenguga kohandamiseks muuta kooskõlas artikli 9 lõikes 2

osutatud kontrolliga regulatiivkomitee menetlusega, võttes arvesse direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 lõikes 7 osutatud vesikonna majandamiskavade ülevaatamise ja ajakohastamise tähtaegu.

2. II lisa B osa võib muuta kooskõlas artikli 9 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivkomitee menetlusega, eesmärgiga lisada uusi saasteaineid või näitajaid.

Artikkel 9

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 10

Ülevaatamine

Ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist, vaatab komisjon käesoleva direktiivi I ja II lisa üle 16. jaanuar 2013, ning seejärel kord kuue aasta jooksul. Ülevaatusel põhjal esitab komisjon vajadusel seadusandlikud ettepanekud lisade I ja/või II muutmiseks kooskõlas asutamislepingu artiklis 251 sätestatud menetlusega. Selles ülevaatusel ja ettepanekute koostamise käigus võtab komisjon arvesse kogu asjakohast teavet, mille hulka võivad kuuluda direktiivi 2000/60/EÜ artikli 8 alusel rakendatavate seireprogrammide ja ühenduse teadusprogrammide tulemused ja/või tervise- ja keskkonnariskide teaduskomitee, liikmesriikide, Euroopa Parlamendi, Euroopa Keskkonnaagentuuri, Euroopa majandusorganisatsioonide ja Euroopa keskkonnaorganisatsioonide soovitusel.

Artikkel 11

Hindamine

Direktiivi 2000/60/EÜ artikli 18 lõikes 1 sätestatud aruandes hinnatakse põhjavee osas käesoleva direktiivi mõju teistele asjakohastele keskkonnadirektiividele, sealhulgas mõju nendevahelisele järjepidevusele.

Artikkel 12

Rakendamine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 16. jaanuar 2009. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 14

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. Detsember 2006.

Euroopa Parlamendi nimel
president

J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja

M. PEKKARINEN

I LISA

PÕHJAVEE KVALITEEDI STANDARDID

1. Artikli 4 kohase põhjavee keemilise seisundi hindamisel on kvaliteedistandarditeks järgnevad põhjavee kvaliteedi standardid, millele on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ V lisa tabelis 2.3.2 ja mis on kehtestatud vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 17.

Saasteaine	Kvaliteedinõuded
Nitraadid	50 mg/l
Pestitsiidide toimeained, sealhulgas nende asjakohased metaboliidid, lagunemis- ja reaktsioonisaadused ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (kokku) ⁽²⁾

⁽¹⁾ "Pestitsiidid" tähendavad taimekaitsevahendeid ja biotsiide vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artiklis 2 ja direktiivi 98/8/EÜ artiklis 2 määratletule.

⁽²⁾ "Kokku" tähendab kõikide seire käigus tuvastatud ja kvantifitseeritud pestitsiidide, sealhulgas nende asjakohaste metaboliitide lagunemis- ja reaktsioonisaaduste koguste summat.

2. Käesoleva direktiivi kohaselt määratletud viisil pestitsiidide kvaliteedistandardite kohaldamise tulemused ei piira direktiiviga 91/414/EMÜ või direktiiviga 98/8/EÜ nõutud riski hindamise menetluste tulemusi.
3. Kui põhjaveekogu puhul leitakse, et põhjavee kvaliteedi standardid võivad põhjustada direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 sätestatud keskkonnavalaste eesmärkide ebaõnnestumist seotud pinnavete osas või selliste kogude ökoloogilise või keemilise kvaliteedi märkimisväärset halvenemist või märkimisväärset kahju maismaaökosüsteemidele, mis sõltuvad otseselt põhjaveekogust, tuleb kehtestada palju rangemad läviväärtused vastavalt artiklile 3 ja II lisale. Seoses sellise läviväärtusega vajalikke programme ja meetmeid kohaldatakse samuti direktiivi 91/676/EMÜ reguleerimisalasse kuuluvate tegevuste suhtes.

II LISA

PÕHJAVEE SAASTEAINETE JA REOSTUSE NÄITAJATE LÄVIVÄÄRTUSED

A Osa

Suunised läviväärtuste kehtestamiseks liikmesriikides vastavalt artiklile 3

Liikmesriigid kehtestavad läviväärtused kõigile saasteainetele ja reostuse näitajatele, mis vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 5 esitatud tunnuste analüüsile näitavad ohu olemasolu, et põhjaveekogud või põhjaveekogude rühmad ei vasta põhjavee hea keemilise seisundi nõuetele.

Läviväärtused tuleb kehtestada selliselt, et kui seire tulemused tüüpilises vaatluspunktis peaksid lävesid ületama, osutab see ohule, et üks või mitu artikli 4 lõike 2 punkti c alapunktides ii, iii ja iv osutatud põhjavee hea keemilise seisundi tingimustest ei ole täidetud.

Liikmesriigid võtavad läviväärtuste kehtestamisel arvesse järgmisi suuniseid:

1. läviväärtuste määramine peaks põhinema järgmisel:
 - a) põhjavee ning sellega seotud veeökosüsteemide ja sellest sõltuvate maismaaökosüsteemide vastastoime ulatus;
 - b) põhjavee praegustesse või tulevastesse õigustatud kasutustesse või funktsioonidesse sekkumine;
 - c) kõik saasteained, mis näitavad, et põhjaveekogud on ohustatud, võttes arvesse B osas esitatud miinimumloendit;
 - d) hüdrokeoloogilised tunnused, sealhulgas teave taustanivoo ja vee tasakaalu kohta;
2. läviväärtuste määramisel tuleks samuti võtta arvesse saasteainete päritolu, nende võimalikku esinemist looduses, nende toksikoloogiat ja levikukalduvust, nende püsivust ja bioakumulatsiooni potentsiaali;
3. kui ainete või ionide või nende näitajate kõrgendatud taustanivood esinevad looduslikel hüdrokeoloogilistel põhjustel, võetakse läviväärtuste määramisel asjaomase põhjaveekogumi tausttasemeid arvesse;
4. läviväärtuste määramist tuleks toetada kogutud andmete kontrollmehhanismiga, mis põhineb andmete kvaliteedi hindamisel, analüütilistel kaalutlustel ja ainete taustanivool, mis võivad esineda nii looduslikult kui ka inimtegevuse tulemusel.

B Osa

Saasteainete miinimumloend ja vastavad reostuse näitajad, mille suhtes liikmesriigid peavad kaaluma läviväärtuste kehtestamist vastavalt artiklile 3

1. Toimeained või ioonid või näitajad, mis võivad esineda nii looduslikult kui ka inimtegevuse tulemusena

Arseen

Kaadmium

Plii

Elavhõbe

Ammoonium

Kloor

Sulfaat

1. Sünteetilised ained

Trikloroetüleen

Tetrakloroetüleen
3. Soolase või muu aine põhjavette sissetungi iseloomustavad parameetrid ⁽¹⁾

Elektrijuhtivus

C Osa

Liikmesriikide esitatav teave saasteainete ja nende indikaatorite kohta, millele on kehtestatud läviväärtused

Liikmesriigid teevad direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 kohaselt esitatud vesikonna majandamiskavas kokkuvõtte sellest, kuidas on kinni peetud käesoleva lisa A osas sätestatud korrast.

Eelkõige esitavad liikmesriigid, kui see on võimalik, järgmise:

- a) teave ohustatuks peetavate põhjaveekogude või põhjaveekogude rühmade arvu kohta ning saasteainete ja reostuse näitajate kohta, mis põhjustavad sellist klassifikatsiooni, sealhulgas täheldatud kontsentratsioonid/väärtused;
- b) teave iga ohustatuks peetava põhjaveekogu kohta, eelkõige kogude suurus, põhjaveekogude ja nendega seotud pinnavee ja nendest otseselt sõltuvate maismaaökosüsteemide vaheline suhe ning looduses esinevate ainete puhul nende looduslik taustanivoo põhjaveekogus;
- c) läviväärtused, kui neid kohaldatakse riiklikul tasandil, valglapiirkonna või liikmesriigi territooriumile jääva rahvusvahelise valglapiirkonna osa tasandil või põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma tasandil;
- d) suhe läviväärtuste ja
 - i) looduslikult esinevate ainete puhul täheldatud taustanivoode vahel,
 - ii) keskkonna kvaliteedialaste eesmärkide ja muude veekaitse standardite vahel, mis kehtivad riiklikul, ühenduse või rahvusvahelisel tasemel ja
 - iii) mis tahes asjakohase teabe vahel, mis käsitleb saasteainete toksikoloogiat, ökotoksikoloogiat, püsivust, bioakumulatsiooni potentsiaali ja levikukalduvust.

⁽¹⁾ Inimtegevuse tagajärjel soolase vee põhjavette sissetungil võivad liikmesriigid otsustada kehtestada läviväärtused sulfaadile ja kloorile või elektrijuhtivusele.

III LISA

PÕHJAVEE KEEMILISE SEISUNDI HINDAMINE

1. Põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma keemilise seisundi hindamismenetlus viiakse läbi seoses kõikide ohustatuks peetavate põhjaveekogude või põhjaveekogude rühmadega ja seoses kõikide saasteainetega, mis põhjustavad põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma sellise liigituse.
2. Liikmesriigid peavad artikli 4 lõike 2 punktis c osutatud analüüsi läbiviimisel võtma arvesse:
 - a) teavet, mis on kogutud direktiivi 2000/60/EÜ artikli 5 ja selle II lisa punktide 2.1, 2.2 ja 2.3 alusel läbiviidava analüüsi osana;
 - b) põhjavee seirevõrgust direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.4 kohaselt saadud tulemusi; ning
 - c) mis tahes asjakohast teavet, mis sisaldab vaatluspunktis asjakohaste saasteainete kontsentratsiooni aastase aritmeetilise keskmise võrdlust põhjavee kvaliteedi standarditega, mis on kehtestatud I lisas, ja läviväärtustega, mis liikmesriigid on kehtestanud vastavalt artiklile 3 ja II lisale.
3. Analüüsimisel, kas artikli 4 lõike 2 punkti c alapunktides i ja iv osutatud põhjavee hea keemilise seisundi tingimused on täidetud, peavad liikmesriigid – kui see on asjakohane ja vajalik ning seiretulemuste asjakohase koondamise alusel, vajadusel koos kontsentratsiooni prognoosidega, mis põhinevad põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma teoreetilisel mudelil – prognoosima põhjaveekogu hulga, mille saasteaine kontsentratsiooni aastane aritmeetiline keskmine on kõrgem kui põhjavee kvaliteedistandard või läviväärtus.
4. Analüüsimisel, kas artikli 4 lõike 2 punkti c alapunktides ii ja iii osutatud põhjavee hea keemilise seisundi tingimused on täidetud, peavad liikmesriigid – kui see on asjakohane ja vajalik ning asjakohaste seiretulemuste ja põhjaveekogu asjakohase teoreetilise mudeli alusel – hindama järgmist:
 - a) saasteainete mõju põhjaveekogumis;
 - b) saasteainete, mida kantakse või võidakse kanda põhjaveekogult üle sellega seotud pinnavette või sellest otseselt sõltuvatele maismaaökosüsteemidele, kogused ja kontsentratsioonid;
 - c) seotud pinnaveele ja otseselt sõltuvatele maismaaökosüsteemidele üle kantud saasteainete koguste ja kontsentratsioonide võimalik mõju;
 - d) soolase vee või muu aine sissetungi ulatus põhjaveekogusse ning
 - e) oht, et põhjaveekogus esinevad saasteained mõjutavad sellise vee kvaliteeti, mida võetakse või kavatakse põhjaveekogust inimtarbeks võtta.
5. Liikmesriigid esitavad põhjaveekogu või põhjaveekogude rühma põhjavee keemilise seisundi kaartidel vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktide 2.4.2 ja 2.5. Lisaks näitavad liikmesriigid, kui see on asjakohane ja võimalik, neil kaartidel ära kõikide vaatluspunktide asukohad, kus põhjavee kvaliteedi standardid ja/või läviväärtused on ületatud.

IV LISA

OLULISTE JA PÜSIVATE KASVUTENDENTSIDE KINDLAKS TEGEMINE JA LANGUSELE PÖÖRDUMINE

A Osa

Oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlaks tegemine

Liikmesriigid teevad kindlaks olulised ja püsivad kasvutendentsid kõikides ohustatuks peetavates põhjaveekogudes või põhjaveekogude rühmades vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ II lisale, võttes arvesse järgmisi nõudeid:

1. seireprogramm on vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punktile 2.4 koostatud selliselt, et saab tuvastada vastavalt artiklile 3 kindlaks tehtud saasteainete kontsentratsioonide olulisi ja püsivaid kasvutendentsi;
2. oluliste ja püsivate kasvutendentside kindlaks tegemise kord põhineb järgmistel elementidel:
 - a) seire sagedused ja asukohad valitakse selliselt, et need on piisavad:
 - i) pakkumaks vajalikku teavet selleks, et tagada selliste kasvutendentside eristamine looduslikest kõrvalekalletest piisava usaldusväärsuse ja täpsusega;
 - ii) võimaldamaks selliste kasvutendentside kindlaks tegemist piisava aja jooksul, et lubada meetmete rakendamist, mille eesmärgiks on vältida või vähemalt võimaluste piires leevendada keskkonna suhtes olulisi negatiivseid muutusi põhjavee kvaliteedis. Kindlaks tegemine viiakse esimest korda läbi aastaks 2009, võimalusel ja olemasolevat teavet arvesse võttes direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 13 sätestatud esimeses vesikonna majandamiskavas sisalduvaid kasvutendentsi käsitleva aruande raames, ja pärast seda vähemalt iga kuue aasta järel;
 - iii) võtmaks arvesse põhjaveekogu muutlikke füüsilisi ja keemilisi omadusi, sealhulgas põhjavee liikumise tingimusi ja toitumismäära ning perkolatsiooni aega läbi pinnase või aluspinnase;
 - b) kasutatakse seire ja analüüsi meetodeid, mis vastavad rahvusvahelise kvaliteedikontrolli põhimõtetele, sealhulgas vajaduse korral CENi või siseriiklike standardmeetodeid, et tagada samaväärse teadusliku kvaliteedi ja võrreldavusega andmete saamine;
 - c) hindamine põhineb statistilisel meetodil, nagu näiteks regressioonianalüüs, erinevates vaatluspunktidest kasvutendentsi analüüsimiseks aegriks;
 - d) kasvutendentsi kindlaks tegemise kõrvalekalde vältimiseks kehtestatakse kõik kvantifikatsioonipiirist madalamad mõõtmised aegriks esineva kõrgeima kvantifikatsioonipiiri poolel väärtusetasemel, välja arvatud pestitsiidide koguväärtuse osas;
3. nii looduslikult esinevate kui ka inimtegevuse tagajärjel tekkivate ainete kontsentratsioonides oluliste ja jätkuvate kasvutendentside määramisel arvestatakse lähtetasemeid ja kui vastavad andmed on kättesaadavad, siis enne seireprogrammi algust kogutud andmeid, et esitada kasvutendentsi määramine esimeses vesikondade majandamiskavas, nagu on osutatud direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 13.

B Osa

kasvutendentsi langusele pöördumise punktid

Liikmesriigid annavad artikli 5 kohaselt tagasikäigu olulistele ja püsivale kasvutendentsidele, võttes arvesse järgmisi nõudeid:

1. rakendusmeetmete oluliste ja püsivate kasvutendentside langusele pöördumise punkt on selline, kus saasteaine kontsentratsioon jõuab 75 %ni I lisas sätestatud põhjavee kvaliteedistandardite ja vastavalt artiklile 3 kehtestatud läviväärtuste parameetrite väärtusest, välja arvatud juhul, kui:
 - a) nõutav on varasem kasvutendentsi langusele pöördumise punkt, et võimaldada tendentsi tagasipööramise meetmetega vältida kõige kulutasuvamalt, või vähemalt leevendada nii palju kui võimalik, keskkonna suhtes olulisi kahjulikke muutusi põhjavee kvaliteedis;

- b) erinev langusele pöördumise punkt on õigustatud, kui avastamiskünnis ei luba tendentsi kehtestamist 75 %le parameetrite väärtusest või
- c) tendentsi kasvu ja pöördumise määr on sellised, et tendentsi langusele pöördumise meetmete hilisem alguspunkt võimaldaks siiski selliste meetmetega vältida kõige kulutasuvamalt, või vähemalt leevendada nii palju kui võimalik, keskkonna suhtes olulisi kahjulikke muutusi põhjavee kvaliteedis. Selline hilisem alguspunkt ei tohi kaasa tuua ühtegi viivitust keskkonnaeesmärkide täitmise tähtpäevades.

Direktiivi 91/676/EMÜ reguleerimisalasse kuuluvate tegevuste puhul kehtestatakse olulise ja püsiva kasvutendentsi langusele pöördumise meetmete rakendamise alguspunkt kooskõlas käesoleva direktiiviga ja direktiiviga 2000/60/EÜ ning eelkõige järgides direktiivi 2000/60/EÜ artiklis 4 esitatud veekaitse keskkonnavalaseid eesmärgi;

- 2. kui pöördumise punkt on kehtestatud põhjaveekogu suhtes, mida peetakse ohustatuks direktiivi 2000/60/EÜ V lisa punkti 2.4.4 kohaselt ja vastavalt ülaltoodud punktile 1, ei saa seda muuta direktiivi 2000/60/EÜ artikli 13 alusel nõutava vesikonna majanduskava kuueaastase tsükli jooksul;
 - 3. tendentsi langusele pöördumist näidatakse, võttes arvesse asjakohaseid A osa punktis 2 sisalduvaid seirega seotud sätteid.
-

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2006/122/EÜ,

12. detsember 2006,

millega muudetakse 30. korda nõukogu direktiivi 76/769/EMÜ liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta seoses teatavate ohtlike ainete ja valmististe turustamise ja kasutamise piirangutega (perfluorooktaansulfonaadid)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) OECD (Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon) ohuhinnang koostati teabe alusel, mis oli kättesaadav 2002. aasta juulis. Hinnangus jõuti järeldusele, et perfluorooktaansulfonaadid (edaspidi "PFOS") on püsivad, bioakumuleeruvad ja imetajatele mürgised ning seetõttu annavad põhjust muresemiseks.
- (2) PFOSide riski tervisele ja keskkonnale on hinnatud kooskõlas nõukogu 23. märtsi 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 793/93 (olemasolevate ainete ohtlikkuse hindamise ja kontrolli kohta) ⁽³⁾ põhimõtetele. Riskihindamise tulemusena on selgunud vajadus vähendada tervise- ja keskkonnariske.
- (3) Samuti on konsulteeritud tervise- ja keskkonnariskide teaduskomiteega (edaspidi "SCHER"). SCHER järeldas, et PFOSid vastavad väga püsivateks, väga bioakumuleeruvateks ja mürgisteks klassifitseerimise kriteeriumidele. Samuti on PFOSidel keskkonnas kaugkande potentsiaal ja need võivad avaldada negatiivset mõju ning seetõttu vastavad need püsivate orgaaniliste saasteainete (POP) kriteeriumidele vastavalt Stockholmi konventsioonile ⁽⁴⁾. SCHER tegi kindlaks vajaduse PFOSide edasise teadusliku riskihindamise järele, nõustudes samas, et ohtude vähendamise meetmed võivad olla vajalikud, et vältida endiste kasutusviiside taasesinemist. Vastavalt SCHERile ei ilmne PFOSide praeguses olulise tähtsusega kasutuses lennundus-, pooljuhtide ja fototööstuses vastavat ohtu inimeste tervisele ja

keskkonnale, kui nende keskkonda viimine ja nendega kokkupuuted töökohtadel on minimaalsed. Tuletõrje vahtkustutite puhul nõustub SCHER, et enne lõpliku otsuse vastuvõtmist tuleks hinnata ainete tervise- ja keskkonnariske. SCHER nõustub ka PFOSide kasutamise piiramisega pindamistööstuses, kui ei ole saadaval teisi meetmeid, mida võiks kohaldada, et vähendada heitmeid metalli pindamisel tunduvalt madalamale tasemele.

- (4) Tervise- ja keskkonnakaitse huvides näib seetõttu olevat vajalik PFOSide turustamist ja kasutamist piirata. Käesoleva direktiivi eesmärgiks on katta suurem osa kokkupuutest tulenevaid riske. Muud väiksema tähtsusega kasutusviisid ei näi olevat ohtlikud ning seega tehakse käesolevaga nende suhtes erand. Erilist tähelepanu tuleks siiski pöörata pindamisprotsessidele, kus kasutatakse PFOSe, ning seetõttu tuleb nendes protsessides vabanevaid koguseid minimeerida, kohaldades parimat võimalikku tehnikat, võttes täielikult arvesse kogu asjaomast teavet, mis on toodud parima võimaliku tehnika viitedokumendis metallide ja plastide pinnatöötlemise kohta, mis on välja töötatud kasutamiseks nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽⁵⁾ (IPPC direktiiv) alusel. Lisaks peaksid liikmesriigid koostama nimistud selliste kasutusviiside kohta, et saada teavet tegelike kasutatud ja keskkonda heidetud koguste kohta.
- (5) Keskkonna kaitsmiseks tuleks piirata ka PFOSe sisaldavad pooltooteid ja tooteid. Piirang peaks hõlmama kõiki tooteid ja kaupu, millele PFOSe on tahtlikult lisatud, võttes arvesse, et PFOSe võib olla kasutatud üksnes mõnedes eraldi osades või teatud toodete ja kaupade kattekihtides, näiteks tekstiilides. Käesoleva direktiiviga tuleks piirata ainult uusi tooteid ning seda ei tuleks kohaldada juba kasutuses olevate toodete või nende edasimüümise suhtes. Siiski tuleks olemasolevad PFOSe sisaldavate tuletõrje vahtkustutite varud kindlaks teha ja nende kasutamise jätkamist tuleks lubada üksnes piiratud aja jooksul, et hoida ära võimalikku täiendavat emissiooni selliste toodete kasutamisest.

⁽¹⁾ ELT C 195, 18.8.2006, lk 10.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 25. oktoobri 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 11. detsembri 2006. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1. Määrust on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 14. oktoobri 2004. aasta otsus 2006/507/EÜ, mis käsitleb püsivate orgaaniliste saasteainete Stockholmi konventsiooni sõlmimist Euroopa Ühenduse nimel (ELT L 209, 31.7.2006, lk 1).

⁽⁵⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

- (6) Et tagada lõplikult PFOSide kasutamise järkjärguline lõpetamine, peaks komisjon vaatama läbi iga käesoleva direktiivi alusel sätestatud erandi, kui uus teave kasutamise ja ohutumate alternatiivide kohta annab selleks alust. Erandi jätkumist tuleks lubada üksnes olulistes valdkondades, tingimusel et ohutumaid aineid või tehnoloogiaid, mis oleksid tehniliselt ja majanduslikult võimalikud, ei ole olemas ja PFOSide emissiooni minimeerimiseks kohaldatakse parimat võimalikku tehnikat.
- (7) Arvatakse, et perfluorooktaanhappel (PFOH) ja selle sooladel on sarnane riskiprofiil nagu PFOSidel, seetõttu on vaja jälgida käimasolevat riskihindamistegevust ning ohutumate alternatiivide olemasolu ja määratlada, milliseid ohtude vähendamise meetmeid, kaasa arvatud turustamise ja kasutamise piiranguid, kui see on asjakohane, tuleks Euroopa Liidu piires kohaldada.
- (8) Nõukogu direktiivi 76/769/EMÜ ⁽¹⁾ tuleks vastavalt muuta.
- (9) Käesoleva direktiivi eesmärk on kehtestada PFOSe käsitlevad ühtlustatud sätted, millega säilitatakse siseturg, tagades samal ajal inimeste tervise ja keskkonna kaitstuse kõrge taseme asutamislepingu artikli 95 kohaselt.
- (10) Käesoleva direktiiviga ei piirata ühenduse õigusaktide kohaldamist, millega on töötajate kaitseks kehtestatud miinimumnõuded, nagu nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta ⁽²⁾ ning sellel põhinevad üksikdirektiivid, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/37/EÜ töötajate kaitse kohta tööl kantserogeenide ja mutageenidega kokkupuutest tulenevate ohtude eest (kuues üksikdirektiiv nõukogu direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (kodifitseeritud versioon) ⁽³⁾ ja nõukogu 7. aprilli 1998. aasta direktiiv 98/24/EÜ töötajate tervise ja ohutuse kaitse kohta keemiliste mõjuritega seotud ohtude eest tööl (neljateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) ⁽⁴⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 76/769/EMÜ I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 27. detsembril 2007. Liikmesriigid edastavad nende normide teksti ning nende normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid meetmeid alates 27. juunist 2008.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 12. Detsember 2006.

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 201. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/90/EÜ (ELT L 33, 4.2.2006, lk 28).

⁽²⁾ EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽³⁾ ELT L 158, 30.4.2004, lk 50. Parandus ELT L 229, 29.6.2004, lk 23.

⁽⁴⁾ EÜT L 131, 5.5.1998, lk 11. Direktiivi on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

LISA

Direktiivi 76/769/EMÜ I lisasse lisatakse järgmine punkt:

“52. Perfluorooktaansulfonaadid (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallisool (O-M+), halogeniid, amiid ja muud derivaadid, sealhulgas polümeerid)	1) Ei tohi turustada või kasutada aina või komponendina valmististes sisaldusega 0,005 massiprotsenti või rohkem. 2) Ei tohi turustada pooltoodetes või toodetes või nende osades, kui PFOSide sisaldus on 0,1 massiprotsenti või rohkem, arvatuna PFOSide sisaldavate konstruktsiooniliselt või mikrostruktuurselt eristatavate osade massi kohta, või tekstiilis või muus kattekihiga materjalis, kui PFOSide sisaldus kattekihi materjalis on $1 \mu g/m^2$ või rohkem. 3) Erandina ei kohaldata lõikeid 1 ja 2 järgmiste toodete ega nende tootmiseks kasutatavate ainete ja valmististe suhtes: a) valguskindlate või peegelduvate kattekihtide suhtes fotolitograafia protsessides, b) filmide, paberi või trükiplaatide puhul kasutatavate fotograafiliste kattekihtide suhtes, c) pihustusudu vähendajate suhtes mittedekoratiivsel kõvakroomimisel (VI) ja märgavate toimeainete suhtes, mida kasutatakse ohjatatavate galvaanilise katmise süsteemides, kus keskkonda sattuvate PFOSide kogus on minimeeritud, kohaldatakse täielikult asjakohast parimat võimalikku tehnikat, mis on välja töötatud nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) (*) raames, d) hüdrauliliste vedelike suhtes lennunduses. 4) Erandina lõikest 1 tohib tuletõrje vahtkustuteid, mis on turustatud enne 27. detsembril 2006, kasutada kuni 27. juunini 2011. 5) Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 648/2004 (detergentide kohta) (**) kohaldamist. 6) Hiljemalt 27. detsembril 2008 koostavad ja edastavad liikmesriigid komisjonile nimistu, mis sisaldab: a) protsesse, mille kohta kohaldatakse lõike 3 punktis c toodud erandit ning neis kasutatud ja neist keskkonda eralduvaid PFOSide koguseid; b) PFOSide sisaldavate tuletõrje vahtkustutite olemasolevaid varusid. 7) Niipea, kui uus teave kasutamise üksikasjade ja ohutumate alternatiivsete ainete või tehnoloogiate kohta on kättesaadav, vaatab komisjon kõik lõike 3 punktides a kuni d toodud erandid läbi, tagamaks et: a) PFOSide kasutamine lõpetatakse järk-järgult niipea, kui ohutumate alternatiivide kasutamine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik; b) erandit saab jätkata üksnes olulistes valdkondades, mille jaoks ohutumaid alternatiive ei ole olemas ja kui on esitatud aruanne selle kohta, mis on ohutumate alternatiivide leidmiseks ette võetud; c) PFOSide eraldumine keskkonda on minimeeritud, kohaldatakse parimat võimalikku tehnikat. 8) Komisjon jälgib perfluorooktaanhappe (PFOH) ja sellega seotud ainete kasutamisega seotud käimasolevat riskihindamistegevust ning ohutumate alternatiivsete ainete või tehnoloogiate olemasolu ning esitab ettepanekud kõigi vajalike meetmete kohta kindlakstehtud riskide vähendamiseks, kaasa arvatud turustamise ja kasutamise piiramise kohta, eriti kui ohutumad alternatiivsed ained või tehnoloogiad, mis on tehniliselt ja majanduslikult võimalikud, on olemas.”
---	---

(*) EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

(**) ELT L 104, 8.4.2004, lk 1. Määrust on muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 907/2006 (ELT L 168, 21.6.2006, lk 5).